

NGƯỜI RẠCH GIÁ

LÁ THƯ SỐ 32, ÚC CHÂU - THÁNG 2 NĂM 2007

Cung Chúc Tân Xuân

Tết Đinh Hợi
2007

Trong số này:

Số Táo Quân	2
Thơ: Vàng Phai	4
Chuyện Ngày Qua	5
Thơ: Mùa Xuân..., Tháng Chạp...	6
Bong Bóng Biết Đi	7
Thơ: Bốn Mùa ..., Small Helmet Orchid	9
Món ăn bằng hoa quả chữa cao huyết áp	10
Lạ Bàn...Một Chút	11
Thơ: Chuyện Xưa & Nay	12
Thơ vui: Kén Vợ	13
Nhật Ký Melbourne	14
Linh Tinh Hội Ngộ	18
Về Lại “Meo Bền”	19
Thơ: Cõi Tết, Đường Về, Nhớ Ai, Mưa Buồn	20
Tổng Kết Thu Chi Ngày Ra Mắt Cúp Luân Lưu	21
Thơ: Tinh Mộng, Hải Vệ Nữ 2	21
Luồng Gió Hội Ngộ	22
Thơ: Đoàn Khúc Mưa, Chiều	23
Danh Sách Ủng Hộ Hội Ngộ 07	24

Trang bìa: tranh vẽ Hoa Mai của BCD.

NRG chân thành cảm ơn Nguồn và Khanh đã cho phép sử dụng một số hình ảnh chụp được trong ngày ra mắt cúp luân lưu ở Melbourne.

Ngày họp mặt ra mắt cúp luân lưu ở Melbourne đã thành công tốt đẹp. Thầy cô, bạn bè và thân hữu đã có những giây phút thật vui và đáng nhớ. Không có gì sung sướng cho bằng lúc gặp lại người bạn đã hơn 20 năm không gặp. Không có gì ám áp cho bằng được sống lại những giây phút thân tiên của tình bạn. Hình như một đêm gặp gỡ không đủ để hàn huyên tâm sự. Cuộc đời mỗi người có biết bao thăng trầm dâu bể. Cái tình cảm thân thiết là cái khó kiếm mà thời gian cũng vậy. Cho nên trong phút giây tao ngộ, thời gian như ngừng lại mà cái tình thân thiết nó sống dậy mạnh mẽ làm sao! Phải rồi, ngày nào còn thầy trò Kiên Giang, ngày đó còn hội ngộ. Hội ngộ là hạnh phúc trở về lại, nhìn lại chính cái hình ảnh ruột rà mấy mươi năm về trước. Hội ngộ để thông cảm và chia sẻ những buồn vui của mấy mươi năm lưu lạc xứ người. Xin cảm ơn quý vị trong BTC đã cho chúng tôi niềm vui đặc biệt đầy ý nghĩa này.

Một năm đã trôi qua thật nhanh. Ngày Hội Ngộ Thầy Trò sắp tới ở

Sydney cũng sẽ đến rất nhanh. Chúng tôi hi vọng là các vị có lòng hảo tâm giúp đỡ việc Hội Ngộ nên mạnh dạn liên lạc với Nhóm Tổ Chức. Nhân đây chúng tôi cũng lên tiếng giùm Ban Báo Chí Đặc San Hội Ngộ, kính xin quý vị gửi bài sớm chừng nào tốt chừng nấy. Để trễ thì việc sắp xếp phải trễ, mà công việc càng gần đến ngày Hội Ngộ cuối năm thì càng nhiều.

Ngoài ra, chúng tôi cũng được biết là Nhóm Tổ Chức Hội Ngộ Thầy Trò Liên Trường Kiên Giang ở Sydney sẽ tổ chức một gian hàng ở Hội Chợ Tết Đinh Hợi. Kính mong thầy cô, các cựu học sinh Kiên Giang thông tin cho nhiều người biết để đến tham dự cho vui.

Nhân dịp năm mới, kính chúc thầy cô, các vị huynh trưởng, các bạn cùng thân hữu một cái Tết thật vui, một năm mới an khang và thịnh vượng.

Kính chào,
Người Rạch Giá

SỐ TÁO QUÂN

*Dạ dạ dạ dạ
Thần Táo Rạch Giá
Tấu trình Thượng Đế
Xin tha tội trẻ
Thời thế bận lòng
Đường xá khó thông
Đầu Xuân Đinh Hợi
Bên thềm năm mới
Thần tới kính chúc
Vạn tuế muôn phúc
Hồng lộc dồi dào
Hôm nay trước trào
Lạ tâu chuyện cũ
Năm qua khó ngủ
Cái vụ Iraq
Khủng bố tự sát
Dân xác khắp nơi
Tiếng oán dậy trời
Các nơi chánh phủ
Bắt cóc trăm thú*

*Một xir ba phe
Nói chẳng ai nghe
Mỹ xoè dân chủ
Mong lòng chế ngự
Lịch sử thấy lại
Mỹ như chiến bại
Tiến thoái lưỡng nan
Tội nhân Saddam
Toà tuyên án tử
Lật trang bi sử
Treo cổ Hussein
Oán ân khó tròn
Nội tình Trung Đông
Li Băng bãi chiến
Long trời cục diện
Nhóm biến Hezbollah
Nương náo trong nhà
Bắn ra hỏa tiễn
Do Thái cứ tiến*

(Xem tiếp trang 3)

(Tiếp theo trang 3)

Cuộc chiến hơn tháng
Chẳng thắng, chẳng thua
Ngưng bắn là vừa
Một nửa Li Bang
Thê thảm vô ngần
Xoay vòn Hamas
Nhóm này rách nát
Nhưng thật có thời
Được phiếu nhiều nơi
Để rồi có cảnh
Tây Phương cầm vận
Số phận nhân viên
Của Palestine
Nội tình thê thảm
Không lương mấy tháng
Tổng thống Abbas
Túng thế xuống nước
Cứu trước dân mình
Hai nhóm đối binh
Đồng minh gặp khó
A Phú Hãn độ
Quân đổ tăng thêm
Chống Taliban
Nói sang Hoa Kỳ
Tổng Bush đương thì
Bị lùi một bước
Bầu tháng mười một
Lưỡng quốc hội Mỹ
Dân Chủ thống trị
Vì bị Iraq
Công Hòa hục hặc
Tổng Bush, bà Rice
Nhận chiến lược sai
Để ngài Rumsfell
Bay chức cái vèo
Kéo theo nhiều tay
Gate chọn lên thay
Hứa nhiều giải pháp
Iraq cái đình
Giải quyết tận tình
Tình hình Trung Đông
Tôn giáo một vòng
Khó lòng hiểu thật
Tự do Đan Mạch
Họa hoạt ví von
Quá khích nổi cơn
Ấu Châu lãnh đũ
Xuyên tạc cự nự
Giáo chủ tiên tri
Lệnh ra tức thì
Bắc Phi tới Ấn
Chỉ vì một đảng
Con Thánh, con Chúa
Đụng độ nảy lửa

Thêm nữa quá khích
Đổ dầu châm chích
Số tịch trăm mạng
Kéo dài mấy tháng
Chẳng đáng vào đâu
Thiệt hại biết bao
Khoảng vào giữa năm
Giáo Hoàng viếng thăm
Nơi sanh Đức Quốc
Dịp ghé đại học
Khi trước là thầy
Nay thuyết giảng bài
Hôm nay tâm linh
Ngài lại vô tình
Trích minh một đoạn
Koran giáo hoán
Thế loạn không ngờ
Quá khích sẵn chờ
Thời cơ xuyên tạc
Nhiều nơi đập nát
Phá đốt nhà thờ
Chết một bà sơ
Đâu ngờ việc rồi
Tòa Thánh xin lỗi
Chuyện nổi Iran
Vũ khí hạch nhân
Chọc Anh, Mỹ, Pháp
Bị Liên Hiệp Quốc
Cầm vận hàng loạt
Thêm Bắc Hàn nữa
Thử đầu tên lửa
Nam Á rúng động
Lãnh tụ tham vọng
Bụng rỗng dân tàn
Đói khổ, bất an
Nói sang Việt Nam
Durian bão tố
Tai ương ách số
Khổ sở Trung phần
Cơn bão dữ dằn
Nam phần không thoát
Tiền Giang nước ngập
Kéo tấp Bạc Liêu
Thiệt hại quá nhiều
Đứng điều khôn khó
Phân đảng hời lộ
Nội bộ thay đổi
Miền Nam lẩn tời
Quốc hội, chánh phủ
Tán Dũng nguyên thủ
Tọa chủ lần đầu
Toàn cầu APEC (*)
Quy tụ nhiều mặt
Nhân việc đại hội
George Bush vừa tới

Dũng mới xin xô
Cầm vận xin bỏ
Vào WTO (**)
Mậu dịch tự do
Dù cho chỉ trích
Bưng bích nhân quyền
Tôn giáo than phiền
Cuối niên Bình Tuất
Mậu dịch ký thác
Rồi bác Howard
Xin viếng thăm qua
Từng là căn cứ
Long Tân ngày cũ
Lịch sử oai hùng
Lính Úc danh lừng
Nói qua nước Úc
Nhiều cuộc bầu cử
Chính sự tiểu bang
Lao Động dễ dàng
Quyền hành tiếp tục
Lại có lục đục
Quyền lực Liên Bang
Lao Động vội vàng
Họp bàn chán chĩnh
Beazley thủ lĩnh
Quyền binh đã hết
Rudd lên nối nghiệp
Sắp xếp chờ đợi
Bầu cử năm tới
Quốc hội thông qua
Bán hết Telstra
IR luật mới
Công đoàn chống đối
Tiếng tới Howard
Chẳng nhượng bộ ra
Thế là nhiều nơi
Công nhân kêu trời
Úc chơi World Cup
Tung hoành tại Đức
Đốc sức vòng hai
Nhưng bị trọng tài
Tên tôi world cup
Phạt đền phút chót
Ý chọt thủng lưới
Úc thua tức tối
Pháp, Ý chung kết
Ý đoạt vô địch
Nói việc Irwin
Nhân vật điển hình
Thương tình loài vật
Danh truyền bậc nhất
Nhưng thật không ngờ
Dưới biển lẩn mò
Lúc chờ quay phim

(Xem tiếp trang 4)

(Tiếp theo trang 3)

Cá đuối đâm tim
Chết liền tức khắc
Rời đến tay Brock
Kỷ lục đua xe
Ngờ trượt số de
Tò te vong mạng
Bính Tuất điểm trạng
Ngoại hạng năm nay
Ít có thiên tai
Chuyện dài Kiên Giang
Thuận lợi mọi đảng
Ngoài trang Rạch Giá
Đạt nhiều thành quả
Tất cả đồng lòng
Tham dự Houston
Bá Khương đại diện
Chiếc cúp xoay chuyển
Về tuyến Sydney
Hôi ngộ nhận về
Thấy trò Kiên Giang

Châu Úc mở màn
Hai ngàn lẻ bảy
Vinh danh hết thầy
Nhận lấy cơ hội
Bao lâu chờ đợi
Nhắc tới việc gần
Ứng hộ tinh thần
Tổ chức tất niên
Cúp luân lưu niệm
Các nơi đến viếng
Một chuyến Melbourne
Trách nhiệm đầu đàn
Trần Ken, Thanh Tùng
Điều hành thành công
Một lòng giờ đây
Chờ đến Sydney
Chuyện dài thế giới
Khó mà hết đời
Thưa vội dài lời
Thần xin ân trời
Kính chúc Ngọc Hoàng

Đình Hối an khang
Chẳng kham nhiều lời
Nhất vợ nhì trời
Phu nhân đang chờ
Au revoir, Adieu!

Táo Rạch Giá

Táo RG, KG kính chúc tất cả
thấy cô thân hữu một năm
an khang và thịnh vượng;
nhớ là nên cúng tế ngày 23
tháng Chạp tháng hoàng,
nhằm ngày Thứ Bảy
10/2/2007.
(*) APEC = Asian-Pacific
Economy Cooperation
(**) WTO = World Trade
Organisation

Vàng phai

Vàng phai tình xưa hôm nay
Đường trăng cửa đóng then gài
Một cánh chim bay mê mãi
Kêu đàn như thương nhớ ai

Cỏ xanh áo màu xanh cỏ
Hình như có một hình hài
Đất trời im hơi lặng tiếng
Nghe sâu trùng điệp thở dài

Bước chân đếm vòng trái đất
Mùa xuân mai nở quê mình
Ở đây cuộc đời tất bật
Ngôi nhà xưa cũng vong thân!

Một chút hồ mơ ngọn lửa
Tình thân nghe bén ngại ngần
Mai về rừng sâu núi thẳm
Ai buồn ai nhớ băng khuâng

Ngồi nghe hồn hoang sa mạc
Trầm ngâm như một triết gia
Hỏi đời muôn năm sớm tối
Tóc rơi bạc núi đồi xa

Cúi xuống một viên sỏi nhỏ
Nghìn năm cuốn lại vo tròn
Ngày xưa sông sâu biển rộng
Bây giờ đất phủ mông mênh

Xuân vẫn theo xuân, xuân mãi
Câu thơ người mộng trên mây
Gởi mấy dòng thư xanh mực
Nhớ nhau đậm nhạt hao gầy

Hoa tươi thắm ngọn thiên thu
Sương nằm long lanh ánh mắt
Ở trong tận cùng tiềm thức
Có một hình như vô minh.

NL

CHUYỆN LÂM CẨM

Chuyện Ngày Qua

Âm thanh ồn ào của những luồng gió lớn bên ngoài, tiếng gió hú, tiếng gió thổi đã đánh thức tui dậy sớm hơn mọi ngày. Phải rồi, mình phải dậy sớm hôm nay mới có đủ thì giờ làm nhiều việc phải làm. Tui tự nhủ rồi ngồi bật dậy như một lò so tự động. Biết bao nhiêu việc chưa làm đã ám ảnh nhẩy múa trong đầu, ứ đọng mấy tuần nay tui phải giải quyết làm cho xong trong vài ngày. Tui lẩm bẫm như thầm: Mình phải làm gì sáng sớm đây? Uống cà phê! Đúng rồi! Làm gì thì làm chớ cái thông lệ mỗi sáng uống cà phê không thể thiếu. “Cà phê” cái từ mà bà xã tui hay xài khi pha cà phê cho tui mỗi sáng; bả chê tui pha uống không ngon nên tui khỏe re, có người pha cho uống đã hơn. Mà thật vậy! Chỉ khác nhau có chút xíu sữa, chút xíu đường mà không lần nào tui làm giống. Sáng nay thức sớm nên tui phải tự nấu nước pha lấy một mình, làm một cử cà phê trước đã rồi mới tính tới việc khác.

Bung ly cà phê ra ngoài sân sau nhà. Ly cà phê nóng thơm tho, nghi ngút khói bốc lên mũi. Sảng khoái hít một hơi dài vào buồng phổi, tui vươn vai vặn mình, tiếng xương ba sườn kêu lộp bộp dòn tai đã thiệt. Húp vài ngụm cà phê, nhìn ra bầu trời phía sau nhà, những gợn mây trôi lững lờ theo từng cơn gió thổi. Trời trở gió sáng sớm, hôm qua nóng 36 độ, hôm nay lại nóng 36 độ nữa, nóng hoài kiểu này có nước điên mất; trời còn hơi sớm nên cũng rất ấm, thời tiết sáng nay mát mẻ giống hệt như buổi sáng ở Việt Nam. Góí thuốc lá và cái hộp quẹt của ai đó đã để quên trên bàn ping pong dưới mái hiên sau nhà, chắc là của anh Thông từ Sydney xuống dự ngày ra mắt cúp luân lưu bỏ quên; trong nhóm chỉ có anh Thông hút thuốc. Anh hút thuốc lá như đốt khói tàu, nhiều lúc thấy anh châm điếu kế tiếp không cần hộp quẹt, những tàn thuốc còn sót lại rải rác đâu đây từ xa trên nền xi măng cũng là của anh. Anh đã về Việt Nam ngày hôm sau, sau đêm dự tiệc. Hai bản thảo “chuyện tâm phào” viết tay của anh trong thời gian ở đây nhờ tui đánh máy còn nằm chình ình trên bàn computer, tui chưa có rảnh đánh giùm để gửi lên lá thư Người Rạch Giá. Lâu lắm rồi tui không hút thuốc, rút một điếu châm lửa kéo thử một ngao: lâu lâu hút lại một điếu thấy cũng phê. Tui đã bỏ thuốc lá gần 20 năm nay; ngày xưa mỗi lần có tâm sự gì khi hút thuốc tui hay thổi khói thuốc khoanh tròn, hôm nay thử thổi mấy lần mà chẳng có được vòng chữ “o” nào như xưa. Thì ra bỏ lâu rồi lựt nghề, kể cả việc hút thuốc cũng vậy. Tui cố hút hết điếu thuốc. Vị thuốc đắng và hôi làm tui muốn sặc nên

không tài nào hút hết điếu.

Nhà từng đợt khói bay vào không gian yên lặng của buổi sáng sớm; tui bùi ngùi, buồn bã nhớ lại những chuyện ngày qua, những diễn biến xảy ra ngoài ý muốn mà lòng buồn vơi vợi. Tui thầm nghĩ và ước rằng phải chi các chuyện đó tan nhanh như làn khói, không còn lẩn quẩn trong đầu nữa thì hay quá. Nhưng có nhiều việc không đơn giản như tui nghĩ, có lẽ do “ma đưa lối, quỷ dẫn đường” nên con người ta có lúc không được sáng suốt, nhận định và phán đoán sự việc một cách mù quáng chẳng? Tui lại lẩm bẫm mà lẩm bẫm: suy nghĩ gì nữa đây? Thôi thì chuyện đã qua, có tức ai thì chỉ có lối ba sườn mình thôi. Món nợ lớn nhất của đời người là tình cảm; câu thứ 11 của đức Phật dạy bây giờ tui mới thấm thía. Trên đời này mọi người không ai giống ai, nếu ai cũng nghĩ đơn giản như mình thì thế giới này không có chiến tranh. Có những việc mình nghĩ đơn giản nhưng nó lại “đang giỡn” với người khác. Nhưng mà giỡn hoài, giỡn dai kiểu này thì tội nghiệp cho mấy anh em đang làm chuyện vác ngà voi, làm chuyện đại sự, vì phải lo ngại, phập phồng mà nản chí tang bồng. Thôi thì kệ đi! Tới đâu hay tới đó, chuyện mình làm cũng đã xong, chỉ cần thờ một hơi dài, chu miệng phun khói thuốc vào không gian là chấm dứt ngay.

Nhớ lại mấy tuần qua trước ngày tổ chức buổi tiệc ra mắt cúp luân lưu, biết bao nhiêu công việc mà ban tổ chức phải làm cho xong. Trong đó có việc phát hành 200 cuốn “tiểu đặc san” cho số người đến tham dự. Dùng chữ “tiểu đặc san” cho oai vậy, thật ra chỉ là 32 trang của lá thư Người Rạch Giá số 31 ra mỗi tháng trên trang mạng; chúng tôi in ra đóng bìa dán băng keo thành một tập sách nho nhỏ để phát hành trong đêm đó. Nhớ lại còn hồi hộp là suýt tí nữa thì chúng tôi bị trở ngại bởi những ngày nghỉ lễ Noel, nhiều shop đóng cửa sợ không in kịp 200 cuốn, nhưng cuối cùng mọi việc cũng xong nhờ sự góp sức, hợp tác của nhiều anh em. Tích cực sốt sắng nhất trong việc ấn hành tiểu đặc san này phải kể là MV, một thành viên đã hết lòng đem công sức và thời gian quý báu của mình sắp xếp lo hoàn thành việc in ấn này.

Người ta nói không có gì hoàn hảo tuyệt đối trên cái thế giới này, thuyết tương đối mà nhà vật lý học Einstein ngày xưa đã chứng minh bao giờ cũng tồn tại trong lòng mọi người, đem ra áp dụng trong bất

(Xem tiếp trang 23)

Thơ VĨNH HÒA HIỆP

Mùa xuân, con én đưa thoi

Đặng Công Bình Sự

Bớ ông phó thị Công Bình
Bây giờ làm lớn, còn tình anh em
Ta thẳng cốt đột dân quen
Bạn bè về ghé làm quen, thế nào?
Có còn vắng tục, tào lao
Tiểu lâm giao chỉ, ngày nào quán xưa
Tur Hiền, quán cóc chiều trưa ...

Vân Cửu Chỉ

Vì sao? Bạn bỏ Kiên Giang
Mà ra Phú Quốc, hành trang có gì?
Mộng đời trong tuổi xuân thì
Thầy Lang cố cựu, thiếu gì tiếng tăm
Mong rằng có dịp về thăm
Bạn bè ngày cũ, một mâm rượu tình
Kể nhau ngày tháng lưu linh ...

Lưu Minh Kiệt

Vũ cầu, bạn đã một thời
Sau lần mất nước, đời đời xuống luôn
Bạn ta, lặn lội thấy buồn
Giờ thâu nước đá, lái buôn tháng ngày
Cuộc đời tháng rộng năm dài
Mây còn có nhậu rồi say quên mình?
Cười cho thể thái nhân tình ...

Liên Bán Than

Khi xưa, nhà bạn bán than
Còn ông sớm bán món hàng tình yêu
Vợ, sao bạn tốn hơi nhiều
Cần Thơ, Chương Thiện đập diu giai nhân
Bạn ta một gã phong trần
Làm tên lãng tử, một thân nhiều mình
Trong tim còn một chữ tình?

Tháng Chạp, lung linh bóng mẹ già

**Gởi Mẹ , cho quê hương*

Ngọn gió bắc, thổi rào qua kẽ lá
Tháng Chạp ơi, lung linh bóng mẹ già

Nhớ quay quắt ngày tháng Tết quê nhà
Tu hú gọi mùa xuân về khóm trúc
Lụt tháng mười nước bảy giờ đã rút
Lá trong vườn mẹ đốt khói đầy sân
Hương đồng nội thương quá một tình thân
Cùng trời đất con người lo ăn Tết
Người bận rộn, không quên nôi bánh tét
Cội mai già lật lá nụ đơm bông
Đi tảo mộ con cháu một tấm lòng
Ôn nghĩa cũ, vái van người khuất mặt
Bà con ta vẫn công nhau mùa gặt
Quét bánh phồng văng vẳng tiếng chày đêm
Tát mớ đĩa, giờ chà kiềm gì thêm
Cúng ông bà và tiền đưa ông Táo
Nôn nao Tết trẻ con mừng đốt pháo
Trong ngọn vòm xê thịt vài con heo
Bộ đồ lòng, nôi cháo để ăn theo
Ly rượu để mời nhau ta cùng nhậu
Xuân sắp đến, lòng ta thương nhớ bầu
Chia lúa rồi kiếm dịp ghé qua thăm
Lòng háo hức mà bụng mãi thương thăm
Không ngủ được, lòng vẫn hoài vương vấn
Em theo mẹ, chèo ghe đi mua sắm
Thuốc cho cha, cặp liễn đỏ, pháo hồng
Quà cho anh tình em một tấm lòng
Chờ giêng tới đôi ta thành chồng vợ
Cá tát đĩa, con gà đem ra chợ
Em mang về bánh mứt, hạt sen, trà
Chiếc áo dài phố thị quá thiết tha
Đôi guốc mộc, chút tình xuân vừa đến
Đêm ba mươi trời thấp lên ngọn nến
Cây nêu già, ngọn phướn phát ngoài sân
Bàn ông Thiên, hương khói cúng Thổ Thần
Nghe pháo nổ, đám em thơ hớn hờ
Nghe mùa xuân lòng con nhiều trăn trở
Tháng Chạp ơi, lung linh bóng mẹ già
Thương thẳng ta, lưu lạc chốn phương xa
Nghe Tết đến cõi tâm hồn trống vắng
Kiếp dân nghèo sao chịu nhiều cay đắng
Hòa bình rồi vẫn còn mãi đau thương
Đời thống khổ những oan ức đoạn trường
Đến bao giờ được sống đời sung túc
Mẹ hiền ơi , cũng có ngày có lúc
Phải vùng lên để được sống làm người
Đời tự do còn có một nụ cười
Cho dân tộc thoát gông cùm quí đồ
Để đất nước có một ngày sáng tỏ
Thoát ngục tù đêm tối lẫn vực sâu
Sánh vai cùng bè bạn khắp năm châu
Giống Lạc Hồng vẫn muôn đời tồn tại
Lòng con trẻ, vẫn một đời nhớ mãi
Tháng Chạp ơi, lung linh bóng mẹ già
Con mơ thấy một đất nước quê nhà
Sớm mai hồng tự do và no ấm
Lớp người về trong ân tình nồng thắm
Tháng Chạp ơi, lung linh bóng mẹ già
Trong tay nhau người hát khúc hoan ca
Việt Nam hỡi! Cờ vàng bay trong gió

Xuân Đình Hội 2007

The 49 true ghost stories.

Duong Son and Anh Trang .

Dear readers: The ghost stories in this series of collections are true. To minimise impact on businesses and place of interest, names of location, sites or stores have been abbreviated.

Witnesses tell the stories. The author has no liability for any effects due to the series.

Story 3: **Balloon could walk**

Vag had worked for a guarding and security company for nearly three years and witnessed many unexplainable events. He gained a lot of respect from his peers. He was shifted back to the M.Y.C store that was located in the Melbourne City Centre for few months. One night, on his way to work, his manager rang:

‘Vag! I will send Peter to accompany you tonight. He’s good guy and has been with us for nearly three months. He still needs to learn more from you.’

‘Alright! Send him over.’

Looking at Peter, Vag thought that he was an ideal person for the security job, a young Aussie: tall and fit.

Their normal duty was to guard the twelve-floor building via the main control room on the first floor. The main control room had been equipped with monitors and intercom devices.

After 12AM, all the lifts with closed doors must be set stationary on the ground floor.

Suddenly at about 1 AM, an alarm was raised. One of the lifts moved up to the third floor and the door opened. It was just like customer had entered the building.

‘Peter! Please go to the third floor and check what’s going on up there!’ Vag directed.

‘No problem! I’ll go straight away.’

About 5 minutes later, Peter rushed back in the control room with a scared pale face:

‘Vag! Vag...help... help... me.’

‘What? What’s wrong with you?’

‘Can you... you explain... explain what the bloody hell... a balloon that can walk?’ said Peter with a broken phrase.

‘A walking balloon? Did you see it?’ Vag stayed calm.

‘Yes, it was walking towards me, no one holds it. I quickly ran like hell back here.’ Peter pulled out

49 chuyện ma có thật

Đường Sơn và Ánh Trang phụ trách

Độc giả thân mến: Các truyện ma trong bộ sưu tập này có thật. Để giảm thiểu điều bất lợi cho vấn đề buôn bán hay các tụ điểm du khách yêu chuộng. Tên nơi chốn, địa điểm, các cửa tiệm đều được viết tắt.

Những người thấy đã kể lại. Người viết không chịu trách nhiệm nào về sự ảnh hưởng vì loạt bài viết này.

Chuyện thứ ba: **Bong bóng biết đi**

Vag làm việc cho một công ty gác đàn và an ninh khoảng ba năm. Anh đã chứng kiến nhiều chuyện khó giải thích được. Anh được đồng nghiệp kính trọng. Anh được thuyên chuyển lại gác đàn an ninh cho một tiệm MYC tọa lạc tại trung tâm thành phố Melbourne. Đêm đó, giám đốc của anh ta điện trong lúc anh đang đến chỗ làm:

‘Vag! Tôi sẽ gọi Peter đến trực với anh đêm nay. Cậu ta chỉ mới gia nhập công ty được ba tháng. Cậu ta còn phải học hỏi nhiều từ anh.’

‘Được! Cứ đưa cậu ấy đến đây.’

Thoạt nhìn Peter, Vag nghĩ cậu ta đúng là mẫu người cho công việc an ninh. Một cậu Úc trẻ: cao ráo và chắc nịch.

Công việc thường lệ của họ là trực mười hai tầng của cửa tiệm qua phòng kiểm soát chánh ở tầng lầu một. Phòng kiểm soát được trang bị nhiều máy vô tuyến và hệ thống thông tin liên lạc.

Sau mười hai giờ sáng thì các thang máy đóng cửa phải được cho nằm yên ở tầng dưới.

Thình lình, vào khoảng một giờ sáng. Hệ thống báo động vang lên. Một thang máy chạy lên lầu ba ngừng lại và cửa mở. Như có khách hàng đang đi vào cửa tiệm.

‘Peter! Xin cậu vui lòng lên lầu ba xem việc gì xảy ra trên đó.’ Vag chỉ thị.

‘Không sao! Tôi sẽ lên đó tức thì.’

Chỉ chừng năm phút sau. Peter vội vã trở lại lầu một với khuôn mặt xám xịt sợ hãi:

‘Vag, Vag, cứu ... cứu... tôi.’

‘Chuyện gì! Cậu có điều gì không ổn à?’

‘Anh giải thích ... thế nào... chuyện kinh khủng là bong bóng tự biết đi?’ Peter nói với giọng ngắt quãng.

‘Bong bóng biết đi! Bộ cậu thấy nó à?’ Vag vẫn bình tĩnh.

‘Vâng! Nó đi về phía tôi, không ai cầm. Tôi chạy thụt mạng về đây.’ Peter móc chiếc khăn tay trong

(Xem tiếp trang 8)

a handkerchief in his trouser and wiped the drops of sweat from his forehead.

‘Oh! I see, you stay here and look at the monitors. I’ll go and have a look on the third floor because the alarm is still active,’ said Vag.

On the third floor, Vag pressed the lift down to the ground floor and walked back to the control room by stairs. Suddenly, his walkie-talkie rang:

‘Vag, come back! Come... come back quickly,’ Peter’s voice was in rush. Vag thought he was in an emergency situation.

‘What’s going on here?’ Vag quickly ran back to the control room.

‘Look, look the... the monitors... balloons are everywhere... every floor! I’m ...m seeing gh....’

‘Shut up,’ Vag shouted. ‘Don’t look at the monitors. You stay here and watch the DVD player. I have to go back to the third floor and check out why the lift is up again.’

‘I ... I can’t... can’t stay here by myself! I... I...,’ Peter spoke incoherently. His shirt was wet with sweat.

‘That’s enough for tonight! Please stop joking, you could make anyone frighten to death!’ Vag spoke on the building intercom.

An electrical spike then triggered a blackout for about ten seconds. The lift automatically went down to the ground floor by itself and no more balloons appeared on the monitors.

About 5 AM, Peter half-slept on a chair because of tiredness. Vag left him alone. Suddenly, Peter was half asleep and said:

‘Ah! Don’t... don’t do it. I ... I’m very scared.’

‘What are you doing?’ Vag asked, shaking his shoulder.

‘Ah! I saw a little girl holding a waving balloon. I felt a balloon touching my back.’

The night after the manager rang:

‘Vag! I have to arrange another security guard for you tonight, he’s probably an hour late. Please check all intercom devices.’

‘What’s happened to Peter?’

‘He’s off sick tonight.’

‘He’ll probably quit his job,’ Vag responded.

‘Why did you know that? He just mentioned to me that he doesn’t like the job.’

‘Yeah! Because he saw that a balloon that could walk by itself.’

‘Oh! I see what you mean,’ laughed the manager.

Peter quitted the job.

(Tiếp theo trang 7)

túi quần ra và lau những giọt mồ hôi trên trán.

‘Ồ! Tôi hiểu, cậu ở đây và xem các máy vô tuyến. Tôi phải lên lầu ba xem lại vì hệ thống còn báo động,’ Vag nói thêm.

Trên tầng lầu ba, Vag nhấn nút cho thang máy chạy xuống lầu dưới và trở lại bằng thang bộ. Thành linh, máy liên lạc cầm tay gọi:

‘Vag, trở lại đây, trở lại nhanh lên: Peter nói một cách vội vã. Vag nghĩ chắc cậu ta đang ở trong một tình trạng khẩn cấp.

‘Chuyện gì xảy ra ở đây?’ Vag vội chạy về phòng kiểm soát.

‘Hãy nhìn, nhìn các máy vô tuyến kia. Chỗ nào cũng có bong bóng... ở mỗi tầng. Tôi ... tôi thấy...m..

‘Câm lại!’ Vag la lớn. ‘Đừng nhìn vào các máy vô tuyến nữa. Cậu ở đây và xem phim DVD, tôi phải trở lại lầu ba xem tại sao thang máy lại chạy lên đó.’

‘Tôi... tôi không thể ở đây một mình. Tôi, tôi...’

Peter nói không ra lời. Mồ hôi đầm ướt cả áo cậu ta.

‘Đêm nay như thế đủ rồi. Xin em ngưng các trò chơi lại kéo làm người khác có thể sợ đến chết được,’

Vag nói qua hệ thống liên lạc chánh của toà nhà. Rồi điện tự nhiên cúp trong vòng mười giây. Tất cả thang máy trở về vị trí ban đầu. Không còn bong bóng nào trên màn vô tuyến nữa.

Chừng năm giờ sáng, Peter ngủ gà, ngủ gật vì cơn mệt mỏi. Vag để yên cho cậu ta. Thành linh, Peter nửa tỉnh nửa mê và nói:

‘Á! Đừng... Đừng làm thế... Tôi sợ... sợ lắm.’

‘Cậu làm gì thế?’ Vag vừa hỏi, vừa lay vai cậu ta.

‘Ah! Tôi thấy em bé gái tay cầm bong bóng tung tăng. Tôi cảm thấy bong bóng áp vào sau lưng tôi.’

Tối hôm sau, giám đốc của Vag điện thoại:

‘Vag! Tôi sẽ gọi người khác đến trực với anh đêm nay. Anh ta có thể đến trễ một tiếng. Xin vui lòng kiểm tra lại hệ thống liên lạc.’

‘Chuyện gì xảy ra cho Peter?’

‘Cậu ta đêm nay bệnh.’

‘Có lẽ cậu ta thôi việc luôn không chừng,’ Vag trả lời.

‘Sao anh biết vậy? Cậu ta có đề cập với tôi là không thích công việc này.’

‘Vâng! Bởi vì cậu ta thấy bong bóng tự nó biết đi.’

‘Ồ! Tôi hiểu ý anh rồi,’ giám đốc cười lớn.

Peter nghỉ việc thật.

Thơ xà bát

Bốn Mùa Gió Thổi Em Run

* Gởi người SítNi, đi trên mây

Xứ MeoBàn, trời mưa với sớm nắng
Trưa thì lành lạnh mờ tối run run
Nên chị tui cứ mãi ở trong rừng
Chẳng ra ngoài dù hoa thơm, nắng ấm
Chị chẳng chịu ra mà nhìn mà ngắm
Trời MeoBàn, thay đổi có bốn mùa
Lê gót ngọc tìm viếng cảnh, thăm Chùa
Vô cúng quả lo đúc sần, lót gạch
Có chị lo, nhà Khanh Mai thiệt sạch
Từ trong ngoài đến vườn cỏ, sân sau
Một lần thôi, lẳng lẳng vẫy tay chào
MeoBàn hời, không thềm xuống chơi nữa
Xứ sở gì, tình sương nắng đổ lửa
Chiều mưa bay nên chị cũng mây bay
Trưa lành lạnh, nên chị cứ bay hoài
Tối run run nên chẳng màng mệt nghỉ
Lời mang mang, một trận cười mút chỉ
Người trên mây, kẻ trần thế vui đùa
Cám ơn bạn, MeoBàn có bốn mùa
Lòng nhớ mãi đêm tâm tình hội ngộ.

HAI HÒN

70 Small Helmet-orchid

Corybas unguiculatus Small Helmet Orchid

Cái chi ngộ nghĩnh nhìn hay hay
Nón sắt hay là nón cối đây
Thưa không chiếc nón an toàn đây
Gởi đến đồng hương để giải khuây
Nước Úc miền đông cây lan mọc
Tân Tây cũng lắm giống lan này *
Lan chi lạ rứa, ô hay nhỉ
Ngắm nghĩ mà suy nó gây gây

Melbourne 20/07/06

Phong Lan

*Tân Tây Lan

Phân Ưu

Nhận được tin buồn

Cô Nguyễn Phương Mai

cựu Giáo sư Toán trường Nguyễn Trung Trực, Kiên Giang

từ trần ngày 21/11/06 nhằm ngày 01/10 năm Bính Tuất
tại Sài Gòn Việt Nam

Hưởng thọ 68 tuổi

Chúng tôi xin thành thật chia buồn cùng gia đình cô Mai. Nguyên cầu hương linh cô
sớm tiêu diêu miền cực lạc.

Đồng kính phân ưu

Ban Tổ Chức Hội Ngộ Thầy Trò Liên Trường Kiên Giang (Úc châu)

NRG: Sau đây là bài viết của BS Hoàng Xuân Đại được anh Đức Sơn chuyển cho chúng tôi. Thành thật cảm ơn anh Sơn. Chúng tôi không có cách nào liên lạc với BS Đại để xin phép đăng. Vì nội dung bài viết nhằm giúp quý vị cao huyết áp, nên chúng tôi mạo muội đăng bài viết này để quý vị tham khảo. Chúng tôi xin quý vị lưu ý: chúng tôi không chịu trách nhiệm về kết quả các bài thuốc này.

Món ăn bằng hoa quả chữa cao huyết áp

BS. HOÀNG XUÂN ĐẠI

Trong thực tế, có nhiều hình thái biểu hiện lâm sàng bệnh khác nhau của cao huyết áp tùy thuộc vào tình trạng, mức độ bệnh; nhưng chung quy là có mức độ huyết áp động mạch vượt trên ngưỡng bình thường cho phép. Tuy nhiên dù ở mức độ nào thì ngoài việc điều trị bệnh bằng Tây y, vẫn có thể chọn lựa một trong các món ăn bằng hoa quả sau đây để sử dụng cho người bệnh đều có tác dụng tốt, góp phần không nhỏ đẩy lùi bệnh.

Bài 1: Chủ trị bệnh cao huyết áp, xơ vữa động mạch, bệnh trĩ ra máu, đái tháo đường, bệnh van tim, nhờ tác dụng của các vị trong phương làm nhuận phổi, giải khát, thanh nhiệt giải độc, nhuận tràng, giảm huyết áp.

Nguyên liệu: Chuối tiêu 3 quả, đường phèn 100g, gạo nếp 1.000g, nước sạch 1 lít.

Chế biến: Vo rửa sạch gạo nếp cho vào nồi cùng nước sạch nấu, chuối tiêu bỏ vỏ thái miếng nhỏ cũng cho vào nồi cùng đường phèn hầm thành cháo, ăn trong ngày.

Bài 2: Chủ trị bệnh cao huyết áp, bệnh ho háo nhiệt, âm hư, phổi khô, ho có đờm, bệnh vàng da, vàng mắt, táo bón, chướng bụng, tiểu tiện ít, lao hạch, yết hầu sưng đau; nhờ có tác dụng của món ăn này làm thanh nhiệt, tiêu đờm, lợi tiểu, khai vị giúp tiêu hóa, giảm huyết áp.

Nguyên liệu: Mã thầy 100g, gạo nếp 100g, đường trắng 100g, nước hoa quế 10g, nước sạch 1 lít.

Chế biến: Mã thầy gọt bỏ vỏ rửa sạch, thái mỏng hình quân cờ. Vo sạch gạo nếp, bỏ vào nồi cho nước sạch vào cùng mã thầy hầm thành cháo, sau cho đường trắng và nước hoa quế vào là được. Ăn hết trong ngày.

Bài 3: Có tác dụng hoạt huyết, bổ vị, tiêu hóa tốt, làm giảm huyết áp, giảm mỡ máu (giảm cholesterol), khai thông huyết mạch, bổ dưỡng cơ tim; dùng lâu rất có lợi cho người bệnh huyết quản. Mặt khác vị sơn trà rất giàu vitamin C, lại có đào nhân vị đắng do vậy với người mắc bệnh ung thư sẽ có lợi nhất định cho việc phòng chống.

Nguyên liệu: Quả sơn trà tươi 1.000g (hoặc sơn trà thái nhỏ 500g), đào nhân 100g, mật ong 25g.

Chế biến: Rửa sạch quả sơn trà, đào nhân, lấy dao tách quả sơn trà hoặc đập vỡ cho vào nồi đất hoặc vại sành cùng đào nhân, đổ ngập nước lạnh ngâm khoảng 1 giờ. Sau đó đun vừa lửa đến sôi, hạ lửa nhỏ riu riu để lâu chừng 30 phút đến 1 giờ, khi nước cô đặc còn khoảng 1 bát, rót ra bỏ cạn. Lúc này đổ nước thuốc vào 2 bình sứ, cho thêm mật ong, đậy nắp cho đun cách thủy 1 tiếng tắt lửa, để nguội đổ vào lọ nắp chặt. Nếu dùng sơn trà thái lát (đã thành phẩm), cho cùng đào nhân sắc, nhưng phải chia đôi sơn trà làm 2 mẻ. Lần lượt sắc mỗi nửa sơn trà làm 2 nước (nước đầu đổ 3 bát lấy 1, lần sau đổ 2 bát lấy 1), sau trộn chung 2 nước vào với nhau, cho mật ong vào đem hấp là được.

Cách dùng: Mỗi ngày uống 2 lần, mỗi lần 1 thìa canh, uống vào ngay sau khi ăn cơm với nước uống. Cần mỗi đợt là 3 thang.

Bài 4: Tác dụng tích dương, dùng cho người bị cao huyết áp do âm hư dương thịnh gây nên (đây là phương của Đặng Thiết Đào một Đông y nổi tiếng tại Quảng Châu Trung Quốc).

Nguyên liệu: Nhụy sen 12g, quả dâu 12g, hạt cây rau răm 12g, cỏ sen cạn 12g, sơn dược 15g, ngưi đắng 15g, mai rùa 30g (sắc trước). Sắc uống ngày 1 thang chia 2 lần.

Bài 5: Tác dụng giảm huyết áp, dùng chữa bệnh cao huyết áp.

Nguyên liệu: Chanh 1 quả, mã thầy 10 củ.

Chế biến và sử dụng: Kết hợp ăn sống 2 thứ trên (mã thầy gọt bỏ vỏ, thái nhỏ, chanh rửa sạch thái nhỏ ăn cả vỏ). Hoặc có thể cùng giã nhỏ hai thứ trên uống.

Bài 6: Dùng cho bệnh nhân cao huyết áp.

Dùng nhân sen (tức mầm phôi hạt sen) 2-3g, hầm với nước sôi lấy nước uống thay trà trong ngày.

Bài 7: Làm giảm huyết áp. Cần ăn thường xuyên sẽ hiệu quả.

Bánh hồng 3 quả, đường phèn một ít. Rửa sạch bánh hồng, cho thêm đường phèn, nước, tảo thạch vào nồi đun cách thủy đến khi hồng chín mềm là được. Ăn hết trong ngày.

Bài 8: Dùng chữa cao huyết áp và mỡ cao trong máu.

Nguyên liệu: Sơn trà tươi 30g, táo 30g, rau cần tươi 3 cây, đường phèn 10g. Thái nhỏ sơn trà, táo, rau cần, sau cho nước đun cách thủy 30 phút thì bỏ đường phèn vào là được. Ăn cả nước lẫn cái, ngày ăn một thang.

(Xem tiếp trang 12)

CHUYỆN TÂM PHÀO

Lạm Bàn ... Một Chút

Kính thưa Thầy Cô và thân hữu xa gần thân mến.

Một lần nữa Trần Lão tôi thành thật cáo lỗi đến quý vị về những bài của Lão tôi, đôi khi vì bởi không không chế được “bàn tay và cây viết”. Đôi lúc đã xài những từ đôi ba nghĩa (tùy người đọc) tạo ra dị ứng mà đây chuyện “Tâm Phào” của Lão thành ra chuyện “Tâm Bậy” mất thôi, và bị bà con xa gần phán cho một câu xanh dờn như tào lá chuối non. Đúng là thằng cha già “cà ... khía”

Thôi thì ... thôi nhé! Lão tự dặn lòng rằng phải không chế cho được cái “bàn tay và cây viết” của Lão để quý vị được vui ... buồn cả làng. Mong lắm ... lắm. Trong bài kỳ trước, Lão có nhắc đến những việc không may của Lão, cố tìm cây ba sườn số 8 của riêng mình chưa xong. Phàm thì ai cũng thế, khi chưa tìm được thì háo hức ra công tìm kiếm như những chàng mèo toan lật đồ những thùng rác moi móc tìm cho bằng được xương cá như ý. Chuyện đời như là hát, nó diễn tiến từ không quen biết đến quen, rồi từ quen đi đến bạn, từ bạn rồi đến bè, mà đã “bè” thì phải tính đến chuyện đám cưới chứ. Thế là “đời đã đi vào ngõ cụt” như chúa sơn lâm vào cũi, như cá mắc cạn, như con người được tặng cho một bản án “chung thân”. Thế còn gì là kẻ độc thân nữa phải không quý vị. Nói gì thì nói, chứ đến ngày tân hôn, cô dâu, chú rể rất “hồ hởi” mong chờ, nhứt là cái đêm động phòng hoa chúc, đó là cái đêm đáng nhớ nhất của cuộc đời, cho dù mai sau có ra sao cũng là may hay rủi. Thế mà nhà thơ Hàn Mặc Tử như là nhà tiên tri phán bằng bốn câu thơ trong bài “Tôi Tân Hôn” như thế này:

Khi cái gì thom đã tới kẻ
Tôi e tình tứ bớt say mê
Không còn ý nhị ban đầu nữa
Sẽ chán chường và sẽ chán chê

Thế mà chưa đủ cho ông Huy Cận bàn rõ những cái ... cái mà tùy người nghĩ, qua bài Quanh Quẩn sau đây:

Quanh quẩn mãi giữa vài ba dáng điệu
Tới hay lui vẫn chùng ấy mặt người
Vì quá thân nên quá đối buồn cười
Môi nhắc lại chỉ có ngân ấy chuyện
Đời nhạt tẻ như tàu không đổi chuyến
Đừng xem ngòi hay quay gót nhìn trong
Cũng thuộc rồi bàn ghế ở trong phòng

Và trong đó: những hồn quen biết quá
Đời nghèo thế không dành tôi chút lạ
Đền ái ân cũng hết cả đợi chờ
Và mỗi ngày sau những giấc ngủ trưa
Mùng buông xuống không che sầu vũ trụ
À! Thế đây chôn hàng ngày cư trú
Ván bài đời may mắn chỉ ù sông
Ôi tâm tư ngăn giữa bốn bờ tường
Chờ gió mới nhưng cửa đều đóng kín

Như Trần Lão tôi thưa trước bài thơ nào khi đọc và suy diễn tùy người, riêng Lão tôi thích nhứt ở bốn câu sau cùng, bởi theo Lão thì ... là ... mà đời đi vào ngõ cụt, như binh “xập xám” mậu thầu mậu vĩ, chỉ có một đôi phé “đằm” thì như con cóc bắt thang lên hỏi ông trời vậy.

Ừ thì ... thì gì đi nữa thì có ông Hồ Dzếnh tự nhắc nhở đừng dại để ước mơ thành sự thật, mà chắc quý vị đều biết qua bài ngậm ngừng, qua những câu “Em cứ hẹn nhưng em đừng đến nhé” hay “Đời chỉ đẹp khi còn dang dở”, đó là những câu được nhiều người thuộc nằm lòng trong đó có Lão.

Để tạm kết bài này, Trần Lão tôi xin mạn phép chép lại toàn bài để (có thể) tặng cho quý vị “liên ông” có chung “mẫu số” với Lão.

Em cứ hẹn nhưng em đừng đến nhé
Để lòng buồn tôi dạo khắp trong sân
Ngó trong tay thuốc lá cháy lui dần
Tôi nói khẽ: gồm làm sao mà nhớ thế
Em cứ hẹn nhưng em đừng đến nhé
Em tôi ơi, tình có nghĩa gì đâu
Nếu là không lưu luyến buổi sơ đầu?
Thuở ân ái mong manh hơn nắng lụa
Hoa bướm ngậm ngừng cỏ cây lần nữa
Hẹn ngày mai mùa đến sẽ vui tươi
Chỉ ngày mai ngày mới đẹp, ngày mai thôi
Em cứ hẹn nhưng em đừng đến nhé
Tôi sẽ trách, cố nhiên nhưng rất nhẹ
Nếu trót đi, em hãy gắng quay về
Tình mất vui lúc đã vện câu thề
Đời chỉ đẹp những khi còn dang dở
Thơ viết đừng xong, thuyền trôi chớ đổ
Cho nghìn sau ... lờ lững ... với nghìn xưa

Thưa quý vị bài này có vẻ “tự thán” quá, hoá ra nhạt như “nước ốc”, thôi thì Trần Lão tôi nhân đọc được một bài nói về cái nói lái của dân Quảng Nam, Lão tôi xin phép tác giả Huỳnh Ngọc Chiến được chép lại vài đoạn thơ coi như là .. một chút “mặn” và xin miễn “dị ứng”

(Xem tiếp trang 12)

(Tiếp theo trang 11)

Lọt cơn trận gió đi hoang
Tồn liên ở lại xin làn dòn ra
(Bùi Giáng – Mưa Nguồn)

Hoặc:

Yêu em tự độ méo trời
Khi nào méo đất mới rời em ra

Hai câu này theo tác giả là câu trả lời của ông thợ hớt tóc xứ Quảng khi có người hỏi về mối tình “già nhân ngãi, non vợ chồng” của ông.

Còn sau đây là bài thơ “chay” thất ngôn bát cú mà dùng chữ theo lối nói lái Quảng Nam của ông Sơn Hồ người gốc Hội An, khi ông đứng ra giải hòa cho đôi trai gái “tiền trăm hậu tấu” được thành vợ chồng. Bài thơ như sau:

Ai bàn chi chuyện đã an bài
Trai khiển đồng tình gái triển khai
Cứ sợ cho nên thành có sự
Mai than một thờ lữ mang thai
Tính từ ngày tháng vương tình tứ
Khai ở bây giờ báo khổ ai
Cưỡng chúng ông bà nghe cũng chường
Thôi đành để chúng được thành đôi.

Trần Lão tôi xin hẹn quý vị kỳ sau.

Trần Lão

Chuyện Xưa & Nay

ngày xưa, kể chuyện, ngày xưa
ngày em còn bé mới vừa 13
ngây thơ, mơ mộng, la cà
gặp chàng trai trẻ thật là cool ghê !!!

ngày xưa chàng ấy cứ chê
bảo em bé tí, chỉ mê mấy nàng
tủi thân em bỏ xóm làng
vào rừng ẩn nấu, chẳng màng chuyện chi

10 năm gặp lại nhau thì
vườn em ong, bướm, cây si mọc đầy
tình cờ mình gặp nhau đây
xin anh đừng nhắc chuyện ngày thương đau

tóc chàng giờ đã hai màu
còn em tuổi mới bước vào thanh xuân
gặp nhau có chút ngại ngần
mặt mừng, tay bắt có phân thân hơn

tôi qua chàng trở tài đờn
ngâm thơ, ca hát muời hơn Mạnh Quỳnh
lòng em vẫn xót xa tình
bèn lên vọng cổ: "thôiiiiii miiiiinnhhhhh ... gooooood
byeeee"

KV

(Tiếp theo trang 10)

Bài 9: Dùng cho bệnh cao huyết áp.

Nguyên liệu: Đài hoa hướng dương 1 cái, táo đỏ 20 quả.
Đỗ 3 bát sắc lấy 1 bát, uống cả nước ăn cả cái. Ngày 1
thang, chia 2 lần.

Bài 10: Tốt cho người cao huyết áp do thận hư.

Nguyên liệu: Vừng đen 20g, ruột quả hồ đào 20g, lá dâu
mùa đông 10g, sắc lấy nước uống, chia 2-3 lần (ăn cả bã).
Ngày dùng 1 thang.

Bài 11: Làm hạ huyết áp cao

Nguyên liệu: Dây dưa hồng khô 15g, dây dưa hấu khô
15g, dây dưa chuột khô 15g, nước 500ml, sắc còn lại
100ml, chia 1-2 lần uống trong ngày, ngày 1 thang. Cần
uống liên tục 1 tháng là một liệu trình.

Bài 12: Chữa cao huyết áp.

Nguyên liệu: Củ ấu 30g, rau cần cạn 30g. Sắc uống ngày

3 lần vào trước bữa ăn. Ngày 1 thang.

Bài 13: Chữa cao huyết áp và bệnh đau mạch vành tim.
Lấy vỏ lụa hạt lạc tươi 12g, sắc lấy nước 2 lần, trộn đều,
chia làm 3 phần (1 phần 1 cốc trà), mỗi lần uống 1 cốc,
ngày uống 3 lần, nên uống thường xuyên.

Bài 14: Dùng có lợi cho bệnh nhân cao huyết áp, thông
ruột.

Mỗi ngày ăn 5 quả chuối tiêu trở lên cho đến khi có tác
dụng hạ áp chắc chắn.

Bài 15: Tác dụng làm hạ huyết áp, giảm mỡ máu.

Lấy toàn bộ cây lạc đã khô 30-45g, rửa sạch cắt
đoạn, sắc lấy nước uống như trà, ngày 1 thang, cần
uống mỗi đợt là 2 tuần.

Thơ Vui

(Cám ơn DT gửi cho NRG bài thơ cóp nhật này)

KẸN VỢ

anh ơi đừng cưới vợ sang
về nhà nó hách họ hàng không ưa
cưới vợ chớ có cưới bừa
xem tông xem giống cho vừa nhân quan
cô nào có mặt trái soan
coi chừng nó đẹp dễ toan bỏ chồng
mấy nàng có căng cao ngồng
cưới về phải kiêng mới hôn được nàng
thì thôi anh chớ ngó ngang
kéo đời mai mỉa họ hàng cười chê
đừng thềm cưới vợ nhà quê
ra đường chúng bạn khinh chê bẽ bàng
cô nào nhà cửa giàu sang
anh ơi có tránh kéo nàng khinh khi
mấy cô tuổi đã lỡ thì
anh ơi bọn đó quên đi là vừa
cô nào sống mũi dọc dừa
anh ơi nhớ nhé phòng ngừa là hơn
cưới về chẳng biết nấu cơm
ăn no ngủ kỹ còn hơn bà hoàng
mấy cô nhan sắc loại xoàng
cưới về xấu hổ họ hàng người thân
mấy nàng tư có vô thân
lấy về chẳng khác tra chân vào cùm
mấy nàng ưa nói tùm lum
lầy về không khéo chết chùm anh ơi
cưới vợ đâu phải đùa chơi
ăn đời ở kiếp trọn đời nhé anh
nhớ đừng cưới vợ lưu manh
cửa nhà nó bán đưa anh vào tù
cũng đừng cưới thứ vợ ngu
nói mườì hiểu một, lù đù ngu ngơ
mấy nàng nhút nhát khờ
chẳng cần phải nói phớt lờ là xong
anh ơi nhớ nhé đề phòng
những nàng đày thắt lưng ong thì đừng
mấy nàng thích được chiều cung
anh ơi tốt nhất đừng đứng đờng vào
cô nào ăn nói ngọt ngào.
chỉ là dối gạt để đào mỏ anh

mấy nàng vừa chớm xuân xanh
chuyện đời chưa trải sao rành chồng con
cô nào loè loẹt phấn son
là phùng ả hại chồng con chớ thềm
đừng vì tiếng nịnh anh, em
mà ngờ cô bé lọ lem hiện về
cô nào đầu óc u mê
cô nào bắt cần vụng về chớ nên
cô nào có tánh hay quên
cho dù nhan sắc chẳng nên cưới về
cô nào ưa nói cà kê
anh ơi chớ dại cưới về kéo nguy
cô nào như cái thùng phi
đêm nằm nó nhún có khi sập giường
nó dần anh nát như tương
thịt da nát bấy bộ xương chẳng còn
mấy cô tuổi mới trắng tròn
nấu cơm chẳng chín chồng con nổi gi
nhớ đừng lấy thứ ù lì
cưới về khó dạy đuối đi không đành
cũng đừng cưới vợ khôn lanh
việc nhà nó trốn bỏ anh một mình
đừng thềm cưới vợ thông minh
khôn nhà dại chợ chữ tình dở dang
mấy cô chỉ chít họ hàng
tốn tiền tết nhất đầu hàng là hơn
mấy nàng ăn trắng mặc trơn
là vua lười biếng, giận hờn vu vơ
mấy nàng có dáng tiểu thơ
anh ơi ngó thấy làm ngờ cho rồi
nhớ đừng cưới vợ mờ coi
có cha có mẹ sanh đôi cũng đừng
anh đừng cưới vợ lừng khừng
đêm về bỏ dở nửa chừng cuộc vui
xin đừng cưới vợ đen thùi
đêm khuya chẳng biết nó chui chỗ nào
anh ơi nếu phải tốn hao
đừng thềm cưới vợ trèo cao làm gì
cô nào đàn độn ngu si
anh ơi đừng lấy làm chi cho phiền
cô nào lắm bạc nhiều tiền
ăn chơi phung phí chẳng hiền đâu anh
những cô con gái nhà lành
trên đời có lẽ phần anh chẳng còn
anh ơi tuổi hãy còn son
vội gì cưới vợ hao mòn tuổi xuân

Với sự tham gia đóng góp bài vở của thầy cô, cựu học sinh và thân hữu liên trường Kiên Giang.

"Người Rạch Giá" là lá thư thân hữu, là gạch nối giữa thầy cô, bạn hữu và đồng hương người Rạch Giá - Kiên Giang. Chúng tôi rất mong nhận được những đóng góp bài vở, hình ảnh, tin tức, và những ý kiến xây dựng của quý vị. Quý vị nào muốn nhận thư xin vui lòng cho chúng tôi biết (kèm theo tem nếu phải gửi qua đường bưu điện). Để tránh chuyện đáng tiếc có thể xảy ra, chúng tôi không nhận tiền mặt hay chi phiếu. Mọi liên lạc, xin thư về : Người Rạch Giá, PO Box 109, Bankstown NSW 2200 Australia; hoặc gửi về địa chỉ điện thư (email): nguoig_rg@yahoo.com.au

@ 2004 - 2006 Người Rạch Giá : http://www.geocities.com/nguoig_rg/rachgia.html

HỘI NGỘ THẦY TRÒ LIÊN TRƯỜNG KIÊN GIANG SYDNEY, ÚC CHÂU

Nhật Ký Melbourne

Thân tặng Nguơn & Xuân.

29 tháng 12 năm 2006: hướng về Melbourne.

Khoảng 5 giờ chiều, tôi "đặt chân" tới "Vườn Địa Đàng" Eden - một thị trấn lớn cuối cùng, nằm gần biên giới hai bang New South Wales và Victoria. Hơn 7 tiếng đồng hồ tôi "tinh tang" lang thang trên quốc lộ 1, Princess Highway. Đói thì ghé lại ăn. Khát thì ghé lại uống... cà phê. Mệt thì nghỉ xả hơi. Muốn vệ sinh thì có cầu xí công cộng sạch sẽ. Quốc lộ này chạy dọc theo bờ biển phía Nam từ Sydney, thường mỗi chiều chỉ có một lane, nhưng đường rất tốt. Ở xứ người, tiện nghi có sẵn, tôi thăm nghĩ đến nước Việt Nam mình. Biết chừng nào nước Việt có cuộc sống thành thoi, người dân được hưởng những tiện nghi như tôi hôm nay! Eden chiều nay: trời âm u, mưa lác rắc. Kiểm khách sạn, lấy phòng xong là tôi lững thững đi kiểm ăn. Nhân viên khách sạn giới thiệu một vài nơi ăn tối. Cuối cùng tôi chọn "Fishers' Club" nằm trên một cái dốc cuối con đường chính (Imley Street) của thị trấn. Đồ ăn ở đây thật là mắc, mà cũng không ngon lành gì mấy. Bước lên phòng ăn, tôi có thể thấy màu biển trắng đục ngầu đang tắm mình trong cơn mưa lâm râm, trong một cái vịnh rộng lớn bao quanh Eden. Nếu trời tốt, tôi nghĩ chắc cảnh vật sẽ đẹp hơn nhiều. Tôi ở qua đêm nay rồi sáng sớm ngày mai sẽ "vượt biên...giới" New South Wales tìm đến bang Victoria. Nguơn đã gọi máy nhắc tôi ngày mai 30 tháng 12 sẽ có một cuộc họp tại nhà Nguơn, vào lúc 2 giờ chiều, để bàn về chương trình ngày họp mặt ra mắt cúp luân lưu tại nhà hàng Thiên Nga ở Melbourne. Tối hôm đó, ở khách sạn tôi đã meo cho Nguơn hay là nếu tôi đến không kịp, anh em cứ việc bàn tính với nhau vì sẽ có mặt Bạch Cúc, anh Thông, Khương, và Nguơn. Nếu 4 vị đó đồng ý với nhau thì đã "quá bán" số anh em trong Nhóm Tổ Chức Hội Ngộ Thầy Trò Liên Trường Kiên Giang ở Sydney (Úc châu) rồi. Như vậy đa số sẽ thắng thiếu số, có tôi cũng không thay đổi được gì. Nhưng tôi hứa sẽ tranh thủ đi sớm, cho kịp giờ đã hẹn.

30 tháng 12 năm 2006: ở nhà Nguơn.

Trời vừa sáng tôi đã sửa soạn đồ đạc mang trở ra xe.

Đồng hồ chỉ 6 giờ 30. Giờ này mà bắt đầu đi thì hi vọng tôi đến kịp lúc để bàn bạc công việc với anh em trong BTC ra mắt cúp luân lưu. Tôi đề máy, xe không nổ. Chuyện gì nữa đây? Gần đây con ngựa sắt của tôi có đôi lần ... "khó chịu", nhưng tôi đã mang xe đi kiểm tra lại mấy ngày trước giờ lên đường, đâu có nghe ai báo động gì đâu! Kiểu này chắc tại cái bình phát điện có vấn đề rồi. Tôi gọi máy cho NRMA. Họ sẽ cho người tới xem xe tôi bị trục trặc chuyện gì. Ngồi chờ mà ruột nóng ran. Có gì thì thiệt là kẹt. Nhất là cái cúp luân lưu nằm trong cốp xe. Đúng như tôi đoán. Bình phát điện bị hư không giữ điện được. Người thợ thay bình mới xong cũng gần 7 giờ rưỡi. Tiếng máy xe nổ đều làm tôi yên tâm. Mưa bắt đầu rơi. Từ Eden, tôi phải vượt qua chặng đường... rừng ngoằn ngoèo khoảng gần hai giờ lái xe. Tôi ghé Lakes Entrance ăn sáng. Trời nắng tốt trở lại. Chỗ này sung túc và khá đẹp. Qua khỏi vùng này hai bên đường chỉ thấy nông trại hoặc những cánh đồng cỏ vàng. Ít khi thấy được màu xanh cây cỏ. Tôi rút ngắn đường về Melbourne, đi qua Bairnsdale, rồi Sale... Tôi ghé Traralgon ăn trưa. (Tại đây tôi có nhận một cú điện thoại của chị Hà ở Canberra, hỏi thăm về hội ngộ). Khoảng 2 giờ chiều tôi tới Dandenong, bắt đầu vô xa lộ M1. Đường thênh thang nên lái xe thật thoải mái. Càng đến gần trung tâm thành phố, tôi càng thấy nhiều Exit, nhưng thay vì đề tên các vùng ngoại ô, bảng chỉ đường chỉ đề tên con đường thôi nên tôi bắt đầu lúng túng, chả biết mình nên rẽ vô con đường nào để đi đến nhà Nguơn. Cho tới khi còn cách con đường hầm vào trung tâm khoảng 1 cây số, bảng hướng dẫn cho hay cần phải có "e-tag" mới vào được đường hầm. Không còn cách nào khác hơn, tôi phải quẹo trái chỗ Exit cuối cùng. Lúc đó, tôi lạc vô đường Torak. Coi tấm bản đồ của Melbourne lại thì vùng này thuộc St Kilda. Hơn 20 năm nay tôi chưa lái xe xuống Melbourne nên kể như tôi "lạc hậu" dữ lắm. Lại sợ cái màn "quẹo phải đầu trái" của Melbourne, cái màn xe tram trong thành phố nên tôi tính làm sao tránh quẹo phải cho chắc ăn. Bà con nào ở nước ngoài chắc cũng biết là Úc chạy xe theo kiểu Anh, nghĩa là ngược lại với lối chạy xe ở Việt Nam ta. Tôi lòng vòng ở trung tâm thành phố mà không lọt ra được đường King Way.

(Xem tiếp trang 15)

(Tiếp theo trang 14)

Lúc này đã hơn 4 giờ chiều rồi. Chuyện hợp hành kể như trề. Bây giờ, chuyện chủ yếu là kiếm đường vô nhà Nguơn. Hỏi thăm mấy người bộ hành đôi chút, rồi nghe Thu Năm điện thoại báo kiếm đường Footscray. Tôi chạy quẹo tới quẹo lui, rốt cuộc cũng may thấy được bảng chỉ đường về Footscray. Thế là tôi an tâm, tới Footscray trước rồi sẽ tới Sunshine sau (vùng Nguơn đang ở), nhưng không còn lo như trước nữa. Cuối cùng, Nguơn nhờ Sĩ Sơn đón tôi đến nhà. Cảm ơn nhe Sĩ Sơn.

Đến nhà Nguơn mới gặp anh Ken lần đầu tiên. Tôi bung thùng đựng chiếc cúp luân lưu vô tình diện với bà con. Khương đã có mặt. Chiếc cúp này mang về đến Sydney là do công lao của Khương. Tôi chỉ "đóng" thùng bỏ vô cốp xe chở xuống Melbourne. Đến nơi, thiệt là mừng! Rủi mà có chuyện gì làm sao tôi nói chuyện với "bà con" đây! Nghe nói thầy cô Khải & Tuyết có đến nhưng đã ra về. Trong nhà từ từ có mặt đông đủ các vị trong nhóm Thập Nhị Nguyệt Độ: anh Tùng & Kim Nguyên, Sĩ Sơn & Thu Năm, Chí Long & Trinh, Lữ Ly & Mỹ Vân, Đức Sơn & Xuân, Bá Tươi & Ngọc, Lộc & Yên... Chưa kể anh Thông, chị Túy Vân cũng đã đáp máy bay xuống nhà Nguơn từ hôm trước. Thiệt là vui mà cũng thiệt là ... mệt cho "chủ gia". Mọi người ăn uống vui vẻ. Rồi đến màn karaoke. Cường & Cúc, rồi Kiệt (em Cường) cũng có mặt. Tôi thấy rõ, phía sau một người đàn ông làm công việc "vác ngà voi" này phải có một người đàn bà. Cảm ơn gia chủ Hàng Nguơn, nhưng cũng không quên cảm ơn "bà chủ nhà" mang tên mùa Xuân. Không có sự hỗ trợ của các "nữ tướng" này thì chắc các ông khó mà "yên bề" làm việc. Ngày mai, Nguơn sẽ ra phi trường đón Diễm Trang (từ Sydney), đón gia đình Kiệt (Hoàn Mỹ), đón cô thầy Ngô Kim Yên (từ Adelaide). Các công việc khác đã được Mai và các "nữ tướng" khác chuẩn bị xong xuôi. Ngày mai, 31 tháng 12, ngày họp mặt thầy trò ở Melbourne mà chúng tôi gọi là một tiểu hội ngộ với cái có là ra mắt cúp luân lưu.

31 tháng 12 năm 2006: đêm họp mặt tại nhà hàng Thiên Nga.

Thức dậy ăn sáng xong, loay hoay là đến giờ đi rước Diễm Trang. Tôi tháp tùng với Nguơn và anh Thông lái xe ra phi trường. Cô bạn Diễm Trang ít đi đâu xa, nên đi một mình xuống Melbourne lần đầu coi bộ hơi lo, nên tôi trấn an trước là sẽ có mặt đón bạn ở phi trường. Trời Melbourne mát mẻ, không như mấy hôm trước khi tôi đến, nghe nói rất lạnh. Đúng là trời thương dân Sydney. Chúng tôi ngồi chờ ở ngoài nơi lấy hành lý. Phi cơ đáp xuống rồi, lúc đó khoảng 10 giờ rưỡi sáng thì phải. Đâu

khoảng 15 phút sau, chúng tôi thấy Diễm Trang lừng thừng đi ra. Chờ Diễm Trang về nhà rồi, Nguơn cùng với Đức Sơn lại ra phi trường rước gia đình Điều Tuấn Kiệt và cô thầy Ngô Kim Yên. Diễm Trang thì theo Mỹ Vân đi thăm cô Đẹp. Rồi gia đình Kiệt cũng đến nhà. Đã có dịp nói chuyện với Kiệt qua điện thoại, nhưng lần đầu tôi mới gặp Kiệt. Dáng người cao lớn, mạnh mẽ. Kiệt có cái vẻ tự tin của một người từng trải. Cô Yên thì ở nhà Đức Sơn. Các vị đó rủ nhau đi ăn trưa, nhưng tôi cảm thấy mệt nên xin ở lại nhà. Chị Túy Vân cũng không đi, nên chúng tôi được Xuân đãi một châu ăn trưa tại gia. Tôi có dịp nhìn hai cô bé: bé Ti (con gái Nguơn & Xuân) và bé Hân (con của vợ chồng Kiệt). Hai cô bé ngồi kế bên nhau, vóc dáng cùng cỡ nên trông giống như đôi bạn nhỏ, thật dễ thương. Xong bữa ăn trưa tôi được chị Túy Vân cho mượn cuốn sách của một nhà văn gốc Miền Nam, nghe nói bạn của thầy Hân thì phải. Tôi không có ý đọc cuốn sách (vì không có thì giờ), mà chỉ cố tìm mấy câu ca dao Miền Nam, vì tôi có ý định viết về nó. Tìm được mấy câu, chưa kịp ghi chép lại thì đã đến giờ ra nhà hàng. Hẹn nhau 4 giờ rưỡi chiều mà bây giờ cũng hơi trễ rồi.

Đến nhà hàng đã thấy anh Tùng & Nguyên, và anh Ken đã có mặt. Chúng tôi chờ Mai mang băng đờ rôn, bông hoa, quà cáp đến. Trong lúc đó, anh Ken ghi tên các vị tham dự để gắn lên áo. Khi Mai mang băng đờ rôn đến thì mọi người xúm lại để làm đẹp

Hàng Đầu (từ trái sang phải): Di Điệp, chị Phượng, cô Lê Thúy Loan, cô Ngọc Loan, cô Đại, cô Tuyết, cô Nhơn, cô Ngô Kim Yên, cô Đức, cô Tường Vi, thầy Trục, thầy Hân.
Hàng Sau (từ trái sang phải): anh Ninh, thầy Đại, thầy Vinh, thầy Danh Đức, thầy Nguyên, thầy Nam, thầy Khải.

nó thêm bằng cách rắc kim tuyến làm hình công tam quan Rạch Giá. Tám băng đờ rôn đẹp, nhưng chữ không được nổi lắm vì giấy cắt chữ "không phải đi mua" nên không có màu như ý. Thời gian qua nhanh, nhưng mọi người đến thì hơi chậm. Vì vậy,

(Xem tiếp trang 16)

(Tiếp theo trang 15)

Từ trái sang phải: Thu Năm, Loan Phương, Xuân, Thu Mai, Yên, chị Túy Vân, Mỹ Vân, Kim Nguyễn, chị Hoàng Thu, Ngọc, cô Tuyết

chương trình dự định sớm nhưng không thể tiến hành sớm được. Thầy cô tôi nhận thấy có Thầy Nam & cô Loan, thầy cô Đại, thầy Hân, thầy Khải & cô Tuyết, thầy cô Vĩnh, thầy Trục & cô Tường Vi, cô Ngô Kim Yên & thầy Nguyễn, thầy cô Danh Đức, cô Ngọc Loan (thầy Vinh đã đi Mỹ nên không đến dự được)... Tôi gặp lại Hà Thanh Quang, gặp luôn thằng em cô cậu Thanh Khiết... đã bỏ Sydney đến Melbourne lập nghiệp. Lần cuối tôi gặp Hà Thanh Quang là ở trại tị nạn Panatnikhom ở Thái Lan hồi năm 1981. Đến nay, hơn 25 năm. Tôi gặp Lộc (ông xã của Yên) là người cùng xóm ở Rạch Giá, anh Phú là bạn của một ông anh cô cậu tôi. Nhắc lại mà phải kể thêm chi tiết thì mới... nhận ra người trước mặt. Tôi cũng gặp lại Bạch Yến. Tôi nhớ lần đầu tiên tôi gặp Bạch Yến, cách đây có hơn 20 năm, ở nhà Thanh Vân trên Sydney. Trí nhớ còn cỗi. Hiện tại trước mặt là những gương mặt thay đổi theo thời gian. Thời gian ơi thời gian! Đâu có cái gì tồn tại mãi mãi. Tính ra chỉ có vài người vắng mặt không đến được vì có chuyện gia đình, còn lại 15 bàn BTC đặt ở nhà hàng, càng lúc càng đông đủ.

MC cho chương trình hôm nay là anh Huỳnh Thanh Tùng. Phần đầu tiên là phần giới thiệu hình ảnh ghi lại những bước đi tuần tự từ ngày ra mắt Đặc San liên trường Kiên Giang Úc châu năm 2005 ở Sydney cho đến ngày Khương đại diện cho Nhóm Tổ Chức Hội Ngộ ở Sydney nhận cúp luân lưu đầu tháng 7 năm 2006. Thầy Đại được mời đứng ra trao tặng món quà tình nghĩa này cho Khương. Tóc đã bạc, nhưng dáng dấp của thầy vẫn tráng kiện. Đôi mắt thầy vẫn tinh anh. Thầy đứng đó như đứng trên bục giảng ngày nào: giọng nói sang sảng, nhưng ấm cúng; những lời nói như rót vào lòng người những kỷ niệm nhớ nhung ngày cũ. Khương nhân dịp này có nhắc lại một kỷ niệm với thầy ngày còn đi học ở trường Nguyễn Trung Trục. Rồi đến phần giới thiệu Nhóm Tổ Chức Hội Ngộ Thầy Trò Liên Trường Kiên Giang Úc châu ở Sydney, các đại diện ở các

tiểu bang có mặt như Kiệt (Adelaide), chị Túy Vân (Brisbane) và anh Ken, anh Tùng và chị Thu Mai (Melbourne). Có một việc vừa vui vừa cảm động, đó là nhóm "Sóng Thần" cùng nhau tiến lên bục nói chuyện, cháu Tina (con của anh Tùng & Kim Nguyễn) đại diện cho các cháu phát biểu cảm tưởng. Mặc dù tiếng Việt không thực sự lưu loát, nhưng cái truyền thông người Việt như được nối dài đến thế hệ kế tiếp, để kể tục những gì cha ông đang trân trọng gìn giữ. Đức Sơn lên cảm ơn thầy cô và thân hữu hiện diện trong buổi họp mặt. Anh Ken lên cảm ơn các vị mạnh thường quân. Rồi Liêm và Nguon lên vận động gây quỹ. Ai đã ủng hộ rồi chúng tôi không có ý kêu gọi ủng hộ nữa, nhưng ai chưa ủng hộ và muốn ủng hộ xin gặp Hàng Nguon. Trong thời gian ngắn, số tiền ủng hộ được trao cho Nguon, rồi được thủ quỹ Bạch Cúc tổng kết và thông báo tại chỗ số tiền gây quỹ được là 1700 AUD.

Từ trái: Thanh Tùng, Bá Tươi, Hà Thanh Quang, Khương, Phú Cường, Bạch Yến, Đức Sơn, Diễm Trang, Lữ Ly, Bạch Cúc, Hàng Nguon, Thanh Liêm

Karaoke nối tiếp chương trình. Âm thanh lớn quá, muốn nói chuyện phải nói thật lớn mới nghe được. Bắt đầu bằng tiếng hát của chị Dung. Tùng tiếng hát theo nhau. Tân, cô ... giao duyên. Có một chú bé tí hon được MC Thanh Tùng giới thiệu hát bài "Lá Diêu Bông" làm mọi người tán thưởng nhiệt liệt. Lại có màn xô số. Để coi: Người trúng giải đầu tiên là Bá Tươi. Người trúng giải kế tiếp là cô Tường Vi và giải độc đắc lọt vào tay Albert, con trai của Kiệt & Tiếng. Trời càng về khuya. Năm cũ sắp qua, năm mới sắp đến. Đêm càng sâu, không khí càng có vẻ ồn ào. Có một số thầy cô và quý vị ở xa phải về trước. Hoàng, người có công lái xe buýt chở thầy cô, quý vị từ Springvale đến nhà hàng, rồi từ nhà hàng trở về Springvale, chẳng những đã ra công mà còn ủng hộ luôn số tiền mượn xe buýt cho BTC. Hoan hô Hoàng một cái nhe quý vị. Có một chuyện xảy ra khá đột ngột vào phút chót: đó là ý định của Cường và Kiệt định "đấu giá" chiếc cúp mang về Adelaide để vận động tiếp cho việc hội ngộ. Tiền cho quỹ hội ngộ thì cần, nhưng chúng tôi thấy việc

(Xem tiếp trang 17)

(Tiếp theo trang 16)

Tuấn Kiệt, cô Kim Yến và thầy Nguyễn

"đấu giá" là không cần thiết. Miễn là các anh đứng ra tổ chức vận động ở Adelaide thì chúng tôi sẽ chuyển chiếc cúp này cho các anh ấy ngay. Chuyện trên hết là chuyện tình nghĩa thầy trò, bạn hữu Kiên Giang. Chúng tôi đồng ý sẽ chuyển chiếc cúp này cho Kiệt (Adelaide), khi cần, có cô thầy Ngô Kim Yến cùng tiếp nhận. Coi như đây là một việc chuyển lửa hội ngộ. Thầy Nguyễn đã có vài lời phát biểu thật cảm động. Hi vọng là các vị ở Adelaide có cơ hội làm việc này. Đã hơn nửa đêm mà vẫn còn một số thầy cô và bạn hữu quây quần chưa muốn ra về vội. Chúng tôi bước ra khỏi nhà hàng, trong khi người ta đang đổ xô ra từ trạm xe lửa, chắc đi xem bắn pháo bông về. Happy New Year!

Về đến nhà rồi, tôi, Nguon và Kiệt nói chuyện gần đến 3 giờ sáng. Ôi! Đầu dễ mà có dịp nghe chuyện Rạch Giá. Nhất là chuyện của Kiệt nghe rất hấp dẫn. Phải chi tôi có khả năng viết lại các chuyện này thì còn gì bằng. Câu chuyện lan man mà đêm vẫn còn dài. Chúng tôi phải đi ngủ lấy sức để ngày mai còn tụ nhau họp mặt ở nhà Khanh & Mai ăn BBQ.

1 tháng giêng năm 2007: BBQ tại nhà Khanh & Mai.

Sáng sớm xe taxi đã ghé nhà Nguon để rước anh Thông và cháu của Diễm Trang ra phi trường. Nguon và gia đình sẽ đến nhà đưa em để mừng sinh nhật 80 tuổi của bác gái, má Nguon. Nhưng Nguon sẽ ghé nhà Mai & Khanh trước để thả tôi, Diễm Trang và chị Túy Vân xuống. Chúng tôi cả khách lẫn chủ nhà dồn lên hai chiếc xe. Nhớ lúc mới ra xe, tôi được Xuân giao ô môm bánh bò mà tối qua Xuân đã làm để mang lại nhà em Nguon, làm tôi nhớ lại cái thời bụng môm đi cưới vợ. "Chờ" ơi! Ngày ấy đã lâu lắm rồi! Đến nhà Mai đã thấy thức ăn được bày biện đủ thứ trên một cái bàn dài. Mai giỏi thiệt. Làm BBQ đãi mấy chục người phải nói là tôi phục lắm. Mọi người đến dần dần. Thầy Nam và cô Loan đến. Tôi chào thầy thì được thầy

trao cho phong bì màu vàng. Quý vị biết không, trong cái phong bì này có vật quý giá ít thấy: đó là ba tấm hình chụp cảnh Rạch Giá vào khoảng 1954-55 còn rất rõ. Tôi mừng lắm vì thầy đã thương mà cho tôi mượn mấy tấm hình này để chụp lại và đưa lên Đặc San Hội Ngộ sắp tới. (Chúng em thành thật cảm ơn thầy.) Các thầy cô có mặt tối hôm qua bữa nay cũng đến tham dự. Buổi BBQ kéo dài, bà con cứ tặng quà mà ... ăn nói. Thầy cô có chuyện của thầy cô. Học trò có chuyện của học trò. Nhưng cuộc vui nào rồi cũng có lúc ... phải chia tay. Mọi người cũng từ từ ra về. Cô thầy Ngô Kim Yến bịn rịn từ giã các thầy cô đồng nghiệp lẫn đám học trò. Gia đình Điều Tuấn Kiệt và Phú Cường cùng bay về Adelaide. Thầy Trục và cô Tường Vi cũng chào từ giã để về lại Sydney. Diễm Trang ở lại cho đến trước giờ ra phi trường. Cuối cùng nhìn lại còn thầy Hân, anh Ken, chị Túy Vân, tôi và nhóm Thập Nhị Nguyệt Độ. Có một chuyện khá lý thú nói cho vui. Tôi đã từng đề nghị chị Túy Vân hướng dẫn một màn múa/vũ trong Ngày Hội Ngộ. Bữa nay, chị kêu tôi lại xem tay. Tôi lại tưởng chị biết coi bói... Ai dè, chị muốn xem tay tôi múa có được không. Tôi đâu có ngại gì, nhưng không dám ham vui vì nghĩ tới công việc của mình phải làm, sợ không có thì giờ để tham gia. Nhưng tôi phải thán phục sự hăng hái hưởng ứng của Thầy Hân. Thầy xung phong làm đạo diễn toán "vũ nam" với những màn ngoạn mục khỏi chê luôn, bảo đảm sẽ mang lại tiếng cười cho mọi người trong đêm hội ngộ. Hi vọng là toán "vũ nam" này thành hình thì thiệt là một việc ... chưa từng có, chưa từng xảy ra trong "lịch sử" Hội Ngộ Thầy Trò Kiên Giang. Cuối cùng chúng tôi được một màn cháo khuya, thiệt là mát ruột, trước khi chào từ giã mọi người ra về. Ngày mai tôi sẽ lái xe về lại Sydney. Lòng tôi băng khuâng. Cảm ơn Nguon & Xuân. Cảm ơn Khanh & Mai. Cảm ơn BTC ra mắt cúp luân lưu ở Melbourne. Cảm ơn thầy Nam & cô Loan, cô Yến & thầy Nguyễn, thầy cô Danh Đức, thầy cô Đại, cô Ngọc Loan, anh Ken, chị Bạch Mai, chị Kim Phụng, anh chị Mỹ, chị Túy Vân, anh Tường Quý, anh chị Chư & Liêng, Phú Kiệt, Thanh Khiết, Loan Phụng... Lòng tôi thật biết ơn những tấm lòng đã vì Hội Ngộ Thầy Trò mà ra công, gắng sức. Chúng ta đang tạo ra kỷ niệm, những kỷ niệm đẹp... Đầu óc tôi lan man với những dự định sắp tới, tới lúc Hội Ngộ cuối năm nay tại Sydney. Đường còn dài... nhưng tôi, các bạn, thầy cô, chúng ta sẽ về đến Sydney.

Trước khi dứt lời, nhân dịp năm mới kính chúc thầy cô, các anh chị, các bạn bè và thân hữu một năm mới an khang và thịnh vượng, đầy niềm vui và hạnh phúc.

Thanh Liêm

Linh Tinh Hội Ngộ

Thật tình bảo là linh tinh thì không đúng lắm, nhưng vì có nhiều việc cần phải nói quá mà mỗi việc chỉ có một chút... Xin thầy cô và quý vị theo dõi dăm ba tin tức... linh tinh này.

1. Hội chợ

Nhóm tổ chức Hội Ngộ Thầy Trò Liên Trường Kiên Giang ở Sydney sẽ có một gian hàng (lều) ở hội chợ Tết Sydney (Warwick Farm Racecourse từ 23 đến 25/2/07). Mục đích là để quảng bá cho việc hội ngộ. Sau là bán vé số gây quỹ hội ngộ. Ngoài ra chúng tôi sẽ bán nước uống (và có thể bán cả đồ ăn) để "gõ" lại tiền mướn lều. Nếu được thầy cô và cựu học sinh liên trường đến ủng hộ thì thiệt là vui quá vui. Nếu quý vị nào có thể tiếp tay với chúng tôi, xin vui lòng cho chúng tôi biết.

2. Báo chí

Bài vở gởi cho Đặc San chúng tôi nhận được chưa có bao nhiêu. Thời giờ thì qua quá nhanh. Công việc sẽ đến tới tấp. Việc trang trí, sắp xếp, đánh máy, xem xét lại lỗi chính tả... nếu làm sớm chừng nào tốt chừng nấy. Chúng tôi xin thầy cô và quý vị nếu có bài vở nào muốn đóng góp cho Đặc San Hội Ngộ 07, xin quý vị vui lòng gởi ngay cho chúng tôi. Hi vọng chúng ta sẽ có được một cuốn Đặc San phong phú, với sự góp mặt của những cây viết "cây nhà lá vườn" Liên Trường Kiên Giang.

3. Xổ Số Gây Quỹ

Chúng tôi vẫn tiếp tục công việc gây quỹ để có đủ tiền trang trải các chi phí quan trọng và cần thiết trong ba ngày hội ngộ. Thầy cô và các cựu học sinh muốn tham dự cũng phải dành dụm để có khả năng đến hội ngộ và chung vui với mọi người. Ý định của chúng tôi là làm sao giảm thiểu được những chi phí của mọi người, được đến đâu hay đến đó. Việc này còn tùy thuộc vào quỹ hội ngộ được nhiều hay ít.

Chúng tôi dự định mở một kỳ xổ số để gây quỹ. Số vé là 1000 với giá ủng hộ là \$5 mỗi vé. Các giải trúng gồm có:

- giải nhất: 1 máy chụp hình digital hiệu Pentax 7 megapixel (Máy chụp hình này do anh Thành Tấn, chủ tiệm Campsie Instant Photos ở khu chợ vùng Campsie ủng hộ.) và 1 đồng hồ nữ hiệu Anne Klein.
- giải nhì: 1 bộ hoa tai và mặt dây chuyền bằng vàng trắng.
- giải ba: 1 đồng hồ SEIKO đàn ông.
- 10 giải an ủi.

Chúng tôi sẽ chụp hình 3 giải nhất, nhì và ba để cho mọi người xem. Mong rằng sẽ có nhiều quý vị ủng hộ để chúng ta có thêm một số tiền cho quỹ hội ngộ. Ngày xổ số sẽ được tổ chức vào ngày chủ nhật, 10 tháng 6 năm 2007, lúc 2pm tại Trung Tâm Văn Hoá & Sinh Hoạt Cộng Đồng người Việt ở Bonnyrigg, Sydney. Đó cũng là ngày chúng tôi tổ chức BBQ (từ 10am - 4pm) để thông báo tình hình cập nhật việc tổ chức hội ngộ cho thầy cô và quý cựu học sinh liên trường Kiên Giang được biết.

Hiện nay ngoài chiếc máy chụp hình anh Tấn đã tặng ở trên, chúng tôi còn nhận được sự ủng hộ của chủ tiệm Excel Jewellers đã gởi tặng 3 đồng hồ nữ hiệu Anne Klein trị giá khoảng \$700. Chúng tôi dự định sẽ đầu giá phần quà tặng này. Xin cảm ơn anh Tấn cũng như anh chị chủ nhân tiệm Excel Jewellers.

Nhân đây cũng xin các vị mạnh thường quân nào muốn ủng hộ chúng tôi bằng tặng phẩm, xin vui lòng cho chúng tôi biết sớm để chúng tôi có thể sắp xếp các giải trúng số trước ngày 15/2/2007.

4. Hình ảnh xưa và nay

Chúng tôi rất muốn ngày hội ngộ sẽ là một ngày đầy kỷ niệm. Nhân một dịp thảo luận với Nhóm Tổ Chức, thầy Hà có một gợi ý đề nghị với chúng tôi như thế này: Minh kêu gọi thầy cô và các vị tham dự (ngay cả các vị không tham dự) cung cấp cho BTC hai tấm ảnh. Một tấm hình ngày xưa. Một tấm hình bây giờ. Hai tấm hình này sẽ được in ra cho mọi người giữ làm kỷ niệm. Chúng tôi đã có những giây phút vui đùa với nhau khi nhận được gợi ý này. Mặc dù sẽ mất thì giờ nhiều hơn để thực hiện việc này, nhưng chúng tôi quyết định tiến hành, vì đây sẽ là một kỷ vật quý báu.

Xin thầy cô và quý vị vui lòng gởi đến địa chỉ điện thư hoặc hộp thư Hội Ngộ Thầy Trò Liên Trường Kiên Giang 2 hình ảnh xưa và nay của quý vị (nếu có). Tuy nhiên, nếu không có hình ảnh xưa, thì có hình ảnh bây giờ cũng quý lắm vậy.

Trên đây là đôi ba việc linh tinh có liên quan đến Hội Ngộ. Chúng tôi rất mong được sự tham dự và góp sức hào hứng của thầy cô và quý vị. Nhất định ngày hội ngộ sắp tới phải thành công và mang lại rất nhiều kỷ niệm cho tất cả chúng ta.

Trân trọng kính chào,

Thanh Liêm

Một Chút Lẩn Thân Về lại “Meo Bền”

Tặng tất cả đồng môn đang ở Melbourne.

Lâu lắm rồi lẩn thân tôi mới có dịp quay lại cái xứ Meo Bền (Melbourne) cùng với ông bạn già Trần Lão, trước là thăm lại cái xứ được dân “mit” ta gọi là xứ lạnh tình nồng, bởi ở đây tình đồng hương không bị “đóng băng” vì cái lạnh từ Nam Cực thổi về đâu quý vị ơi, làm Lẩn Thân tôi liên tưởng đến cái xứ mà dân ta tôn xưng là xứ lạnh tình nồng ở phương trời Bắc Mỹ dù Lẩn Thân tôi chưa được hân hạnh đặt chân đến nhưng vẫn tin rằng có, bởi không thì chẳng ai gọi thế đâu.

Thật lòng mà nói cái tình đồng môn nghĩa bạn bè của người Meo Bền kể ra cũng thuộc hàng “top” chứ Lẩn Thân tôi chẳng “xạo” đâu nhé. Kỳ trước cách đây cũng đã hơn 2 năm, lần đầu về chơi Meo Bền, Lẩn Thân tôi chỉ cần một cú điện thoại là có ngay một vị sư muội chỉ biết tên mà chẳng biết mặt đã bỏ công đưa đón khi vừa xuống đến, rồi thì thôi biết bao vị sư huynh tỷ muội hơn hờ đón chào cái anh chàng Lẩn Thân, lang thang, trôi nổi chẳng thua lục bình trôi này bằng cả tình anh em lâu ngày quay về với gia đình vậy.

Thế rồi, lần này tái ngộ đồng môn xứ Meo Bền này cũng làm cho Lẩn Thân tôi bị “ngộp thở” luôn ngay trong lúc mới tới. Thật ra Lẩn Thân tôi về sớm trước ngày anh em Meo Bền tổ chức buổi ra mắt cúp luân lưu của Hội Ngộ Thầy Trò Liên Trường KG 2007 (để cổ động cho mọi người biết), là để thăm lại bạn cũ cũng như tìm lại những vị sư huynh đã mất liên lạc từ lâu. Ngay ngày đầu tiên đến nơi Lẩn Thân tôi liên lạc được sư huynh D.T.Sanh và đã được gặp mặt để nhắc lại những ngày còn là học sinh dưới mái trường NTT mà nay đã cùng nhau có cháu cả. Rồi anh Sanh lại làm người hướng dẫn cho Lẩn Thân tôi được dịp gặp lại hai vị sư huynh, một vị học trước ba năm và một vị học trước một năm, cùng một vị cùng cấp lớp, ôi thôi không biết sao mà nói đây nữa. Các vị sư huynh đó đã bỏ công bỏ của đưa Lẩn Thân tôi đi một vòng Lẩn Thân xuống tận GeeLong làm một ngày du ngoạn dọc bờ đại dương, nhìn cảnh biển xanh mãi chân trời làm Lẩn Thân tôi chạnh lòng nhớ tới những ngày “cúp cua” ra sân vận động ngắm nhìn biển Kiên Giang ngày nào mà hơn 20 năm rồi Lẩn Thân tôi chưa được ngắm lại, mong sao được ngắm lại trong một ngày gần đây, mong lắm, mong lắm ...

Cái gì đến thì phải đến, cuối cùng đem ra mắt cúp luân lưu được diễn ra trong tình đồng môn, nghĩa thầy trò, gặp lại những vị thầy cô và đồng môn từ các tiểu bang khác xa hơn cả ngàn cây số cũng đã về dù tuổi đời đã ngoài “sáu bố”, có vị với tay rờ tới bó thứ bảy nữa, thế mà gặp lại những đứa học trò ngày xưa nay cũng đã năm “bó” có hơn, vẫn ồn ào cười nói như “ong võ tổ”

Cái vui nhất của Lẩn Thân tôi là gặp lại những vị sư tỷ, sư huynh mà trước đây chưa gặp như sư tỷ V.K.Vân tuy là chị của người bạn cùng lớp Lẩn Thân tôi nhưng đã 30 năm không gặp lại. Cũng như cô Yến ở tận tiểu bang Nam Úc, tuy rằng không học với cô, nhưng cô vẫn là thầy cô của trường xưa năm nào.

Cái không khí như ngày hội, ngày hè, y như lúc chúng ta vui liên hoan ngày bãi trường năm xưa. Trong cái ồn ào đó, Lẩn Thân tôi nghe được những câu bàn cãi lịch trình cùng nhau về tham dự Hội Ngộ 2007 tại Sydney vào cuối năm 2007 dù còn cả năm đợi chờ.

Lẩn Thân tôi như “mở cờ” trong bụng là sẽ được dự lại cái không khí này với thầy cô và đồng môn trên thế giới về dự hội, mong lắm ... lắm...

Lẩn Thân Thư Sinh

Chúng tôi chân thành cảm ơn các thầy cô và quý vị đã gửi bài vở về cho Đặc San Hội Ngộ 2007.

Bài nhận được:

Nguyễn Vĩnh Thanh Vân: Giữa Hai Chiếc Cầu.

Ng. M: 1 bài tùy bút, 1 bài thơ và một vài góp nhặt.

Chị Phạm Hoa Nhi: 4 bài thơ.

Phong Lan: một số thơ văn.

Xin thầy cô và quý vị vui lòng cho chúng tôi biết khi gửi bài. Chúng tôi rất mong nhận được đóng góp hình ảnh, bài vở của thầy cô và quý vị.

Ban Báo Chí

Thơ BCD

Cõi Tết

Có em lại về trong cơn mộng dữ
Nắm lại bàn tay đường gân xanh xao
Đôi mắt mơ hồ từ vùng tuổi dại
Gọi thức ngàn năm đêm tối nhiệm màu
Hãy choàng khăn xanh đi về Xuân biếc
Mai một đất trời vàng sắc hoa mai
Em nói em cười nhạc reo trong mắt
Sương thấm vành khăn từ chốn ai hoài
Hãy bay về núi, khi mặt trời mọc
Và yêu bình minh như chưa bao giờ
Thêu những ước mơ một đời gần gũi
Trên vở học trò mực tím đơn sơ
Và viết câu thơ thoảng hương ca dao
Thoảng mùi đồng nội từ muôn kiếp nào
Chấp cánh diều hoa bay về cõi Tết
Nhớ hái giùm tôi một nhánh hoa đào ...

Đường Về

Em gọi cho mưa về đây
Em hát cho trời nhiều mây
Em chờ cho chim về núi
Cho cao lỏng lẻo tình người

Em cười cho hoa mới mọc
Em vỗ về biển bình yên
Em hiền cho đài sen nở
Cho bài kinh gọi ơn trên

Em ngủ cho mắt sấm hồi
Em thở cho rừng thêm trầm
Em đi cho dài nẻo rộng
Bước già núa gọi tay măng

Em sâu vào giấc mộng ngủi
Em thăm thăm băng chiều trôi
Lòng sương còn ôm hơi núi
Một mai rừng mượt mà tươi

Giã từ giấc mơ sớm tối
Giã từ bóng tối vỗ về
Trái tim một mai hóa thạch
Dấu tích về lạc đường mê

Nhớ Ai

Đêm nằm nghe tiếng gió ru
Tiếc thời thơ dại lòng u ất buồn
Bao năm lại bước về nguồn
Thôi đành diễn hết vở tuồng xót xa
Có ai còn nhớ đến ta ?
Ai kia còn nét thướt tha ngày nào !
Con tim nhỏ bé kêu gào
Nhìn trăng mười sáu ghen ngào nhớ ai
Còn đây tháng mộng ngày dài
Cõi trăng mộng寐 dệt vài vản thơ

Mai Đỗ Trần

10/2006

Mưa Buồn

Mưa rơi tí tách đùa trong gió
Gợi giấc mơ xưa kỷ niệm buồn
Buông tiếng thở dài ai có biết
Để lòng ray rức những ngày qua
Lá xót xa đưa, mưa nhỏ lệ
Để kẻ si tình nhớ bóng ai?!
Sân trường áo trắng tình xa vắng
Bóng dáng ai kia đã nhạt nhòa
Nhỏ giọt mưa buồn nơi đất khách
Cách nửa mảnh tình kín trong tôi
Ôi! tình xưa đã là quá khứ
Nét chữ, lời thơ thuở hôm nào
Đào dạt nhớ thương sân trường cũ
Áp ủ trong tôi bóng một người

Charlie B...& MTM

(11/2006)

Tổng Kết Thu Chi ngày ra mắt Cúp Luân Lưu

THU:

Vé phân phối 150 vé, còn dư 4 vé booking nhưng không lấy.

Số vé thực thu: 146 vé người lớn và 3 vé trẻ em

146 vé người lớn	x	\$30	=	\$4,380
3 vé trẻ em	x	\$15	=	45

Tổng thu = \$4,425

CHI:

Tiền nhà hàng :

- 15 bàn	x	\$250	=	\$3,750
- Đồ chay cho cô Loan			=	\$ 31
- Tip cho 3 cô service			=	\$ 60

Tổng chi nhà hàng = \$3,841
(supply invoice có ABN)

- Anh Ken mua card holder	=	\$ 19
- Nguon mua giấy màu	=	\$ 14.50
- Mỹ Vân mua băng keo màu	=	\$ 8
- Mai mua rượu	=	\$ 311.80
- Mai mua bông trang trí	=	\$ 50
- Mai mua quà, giấy gói, dây	=	\$ 78.90

(Tất cả đều có kèm invoice trong phần chi)

Tổng chi = \$4,323.20

Còn dư = \$ 101.80*

Gây quỹ Hội Ngộ:

- Tổng số tiền mặt được ủng hộ tại chỗ: **\$1700.**
- Tổng số tiền hứa ủng hộ: **\$1250 + Euro 100.**
- Nhóm Tổ Chức Hội Ngộ Thầy Trò Liên Trường Kiên Giang Úc châu ủng hộ phần quà tặng (viết lưu niệm) cho khách tham dự đêm ra mắt cúp luân lưu là: **\$428.**

Phụ trách Thủ quỹ Ngày Ra Mắt Cúp Luân Lưu.

Trần Hàng Nguon.

Ghi chú:

* Số tiền này đã chuyển vào trương mục của Quỹ Hội Ngộ.

Tỉnh Mộng

*Đêm qua thức giấc một mình
Xây qua trở lại bóng hình nàng đâu?
Anh đây cảm thấy nao nao!
Biết nàng có hiểu Anh này lòng đau?!
Em ơi Em ở nơi nào?
Mau mau đến vội xông vào lòng Anh
Anh đây rất đổi vui mừng
Em đà nghĩ đến hương nồng tình Anh.*

Awake

*Last night awoke alone
Swang left and right could not find!
Your shadow, your body where are they?
I was wondering if you were fine?
Do you feel pain in my heart and mind?
Honey, Honey; you, where can I find?
Please rush into my arms, it's fine
I would be delighted and admired
As you have thought: perfumed love is mine.*

Kim Mai Vo 10.7.2006

Pahioepidium 'Hài Vệ Nữ' 2

*Hài nữ hoán dị lan Nữ hài
Vệ nữ dị hoán Nữ vệ hài
Thân đơn, lá bẹ, hoa từ nách
Sắc màu, dị dạng, nhện hay hài
Hai tháng thời gian hoa khai mãi
Một năm nuôi dưỡng thỏa hình hài
Chơi hoa biết đủ là hạnh phúc
Tham lam quá đáng sẽ bi hài*

Melbourne 19/01/07 **Phong Lan**

Luồng Gió Hội Ngộ

Khoảng 10 ngày nay vì bận đi Brisbane dự ngày Đại Hội 7 của gia đình cựu học sinh Phan Thanh Gián & Đoàn Thị Diễm Cần Thơ, chúng tôi không có giờ xem "mail". Hôm qua sau khi đi ngân hàng lo xong việc chuyển chi phiếu của các thầy cô và anh chị cựu học sinh Toronto đến quỹ Hội Ngộ 2007, định viết thư hồi âm đến anh Một, đồng thời báo cáo chi tiết về việc chuyển tiền vào quỹ Hội Ngộ 2007 đến Bạch Cúc, Liêm, tôi mới hay là mình có hơn 70 "new mails", nên đành viết đôi dòng tâm tình gửi chung đến quý vị.

Đối với chúng tôi, đêm ra mắt cúp 31/12/2006 đã thành công tốt đẹp: khoảng 150 khách tham dự vừa thầy trò, thân hữu và thể hệ thứ hai của các em cựu học sinh, trong đó có: thầy cô Ngô Kim Yến đến từ Adelaide, thầy Trục & cô Tường Vi từ Sydney và các thầy cô cư ngụ tại Melbourne như thầy cô Vĩnh Nhon, thầy cô Đại, thầy Hân, thầy Nam cô Loan, thầy cô Danh Đức, cô Ngọc Loan, thầy Khải và cô Tuyết. Nhìn thấy các em học sinh cũ vui vẻ hăng hái, tham gia mỗi người một phần việc, chúng tôi thật sự mến mộ và cảm ơn các anh chị em chs trong ban tổ chức đã dành nhiều thì giờ công sức tổ chức đêm ra mắt cúp luân lưu này và cũng là đêm họp mặt tất niên đầu tiên của thầy trò từ các tiểu bang Úc châu tựu về sau bao năm rời xa trường lớp rời xa quê hương VN mến yêu. Nếu cùng nhau hồi tưởng lại không khi vui tươi ấm cúng đêm hôm đó có lẽ chúng ta quên đi những nhọc nhằn phiền muộn nếu có. Tôi nhớ lại lần tập dợt hợp ca bản nhạc "Trường Làng Tôi" nơi nhà Thu Năm, ban hợp ca chỉ lèo tèo có vài ba người. hát thì trầm bổng không đều nhau, thế mà trong đêm 31/12/06 niềm vui, niềm hạnh phúc gặp được thầy cô cũ, bạn xưa như là một động cơ đã thôi thúc, khiến rất nhiều em hăng hái tiến bước lên sân khấu và cùng cất tiếng hát vang:

"Trường làng tôi hai gian lá đơn sơ,
che trên miếng sân vuông mơ màng.
Trường làng tôi không giây phút tôi quên
Dù cách xa muôn trùng trường ơi.
Trường làng tôi không giây phút tôi quên
Nơi sông bao kỷ niệm ngày xanh."

Chúng tôi vừa điện thoại đến anh Huỳnh Văn Một để báo tin đã nhận được chi phiếu Aus \$1,152.65 và chuyển lời cảm ơn đến quý thầy cô và anh chị cựu học sinh Toronto đã nhiệt tình ủng hộ ngày HN thầy trò liên trường KG - Úc châu Sydney 2007. Anh Một hỏi:

- Thưa cô, đêm 31/12/2006 vừa rồi thế nào vậy cô?

- Rất vui và thành công. Tôi đáp.

Hẳn ai cũng biết lần tổ chức này được coi như là lần thực tập cho những ngày Hội Ngộ Thầy Trò Liên Trường Kiên Giang Sydney - Úc châu 28 - 30/12/2007. Theo thiên ý, vì là lần đầu tiên thực hiện ngày họp mặt thầy trò có tính cách long trọng như thế này, so với những dịp thầy trò gặp gỡ nhau của nhóm "thập nhị nguyệt độ", thì thế nào cũng còn sơ sót và khiêm khuyết. Nếu chúng ta cùng nhau họp bàn rút tỉa ưu khuyết điểm, cùng thông cảm vui vẻ thắt chặt tay nhau dồn hết mọi nỗ lực thì chắc chắn ngày HN thầy trò vào dịp cuối năm 2007 sắp tới sẽ thành công tốt đẹp.

"Một cây làm chẳng nên non.
Ba cây chụm lại nên hòn núi cao".

Ban tổ chức đã chung sức chung lòng cố gắng mang Luồng Gió Hội Ngộ đến cùng tất cả các thầy cô, cựu học sinh và đồng hương Rạch Giá ở khắp nơi trên thế giới, cũng như sự hiện diện đồng đạo của quan khách sẽ là niềm khích lệ và là yếu tố thúc đẩy ban tổ chức hăng say làm việc, và quên đi những khó khăn cực nhọc.

Trong tôi vẫn còn hình ảnh của chị Yến đã vui mừng khi gặp lại các bạn đồng nghiệp và học trò xưa, cũng như hình ảnh cô trò duyên duyên bịn rịn chia tay trong buổi BBQ ngày 1/1/2007 nơi nhà hai em Khanh - Mai.

Khi đến Brisbane, chúng tôi được dịp gặp lại cô Bửu Thời, nhận được những cú phone trò chuyện thăm hỏi mời chúng tôi dự buổi ăn tối cùng các em Lý, Túy Vân, Tuyết Nhung và Thoại; nhưng rất tiếc chúng tôi không thu xếp được giờ. Chúng tôi xin hẹn gặp lại chị Bửu Thời, anh Phùng Tuấn Sinh, chị Tổ Nga và các em Lý, Minh Châu, Hoàng Oanh, Tuyết Nhung, Thoại, Trí. vào dịp Hội Ngộ Thầy Trò Liên Trường Kiên Giang Sydney Úc Châu 28 - 30/12/2007.

Melbourne, 14/1/2007

Tuyết Trắng - Lý Thị Bạch Tuyết

Tôi có thể làm được việc mà anh không thể làm, và anh có thể làm được việc mà tôi không thể làm. Cùng với nhau, chúng ta có thể làm được những việc lớn lao.

"I can do what you cannot do and you can do what I cannot do. Together we can do great things."

Mother Teresa.

Đoản Khúc Mưa

1.

Mưa nhạt nhòa kỷ niệm
Lăn dài xuống tình tôi
Em trở thành trái tim
Mang theo đời hạnh phúc

Mưa... mưa... mưa... trắng đục
Mây thấp ngang lưng đồi
Ngồi nhìn trời mưa thôi
Cũng thấy thương nhau rồi.

2.

Mưa
rơi
rớt
giọt
bên ngoài
Sương
thao thức
lạnh
trong này
tâm tư
Chim kêu
tha thiết
mà như
Từ sâu đáy vực
từ bi
trái sầu
Bẻ ra
trong ruột bẻ dâu
Biết thân
hạt bụi
chợt nhàu gió mưa.

NL

CHIỀU

Dòng thời gian mãi trôi
Mây tím phủ lưng đồi
Nắng chiều loang màu nhớ
Tìm chân trời xa xôi

Chiều nay, rồi chiều mai
Chiều đến theo tháng ngày
Bước thời gian vô định
Như mây chiều nhẹ bay

Cánh chim trời lãng du
Đường mây vẫn mịt mù
Biển âm thầm sóng vỗ
Rì rào ngũ điệu ru

Chiều ơi, chiều chơi vơi
Vạt nắng tan cuối trời
Thời gian hoài trôi mãi
Bóng chiều lững lờ rơi

Hoàng hôn khuất dần xa
Bóng mây phủ chiều tà
Lung trời chim mỗi cánh
Chập chùng bóng chiều qua

Pier Frankston, Melb - 12/06

KV

(Tiếp theo trang 5)

cứ lãnh vực và sự việc gì, thì việc tổ chức ngày ra mắt cúp luân lưu ở Melbourne cũng không ngoại lệ. Sự thành công và thành quả gặt hái được cũng tương đối đáng được khích lệ hoan nghinh, tuyên dương cho sự đóng góp nhiệt tình của rất nhiều người kể cả những người không nằm trong ban tổ chức. Đêm ra mắt cúp luân lưu này cũng nhằm mục đích gây tiếng vang, quảng bá cho hội ngộ 2007

Sydney; đã gây quỹ thành công được một số tiền kha khá giúp cho quỹ hội ngộ được thêm dồi dào tài chánh mà làm việc dễ dàng. Đồng thời cũng là một sự học hỏi, tập dượt cho các anh em trong Ban Tổ Chức Hội Ngộ 2007 Sydney, lấy đó mà rút tía kinh nghiệm làm tốt hơn cho ngày Đại Hội năm tới.

Melbourne, 12-01-2007

NXD

DANH SÁCH ỦNG HỘ HỘI NGỘ THẦY TRÒ 07 (tính đến ngày 20 tháng 1 năm 2007)

Chúng tôi chân thành cảm ơn sự ủng hộ của thầy cô và quý vị cựu học sinh liên trường Kiên Giang cho công việc tổ chức Hội Ngộ Thầy Trò 07.

Ban Tổ Chức HNTTLTKG Úc Châu 2007

Nguyễn Phú Cường	2,000 AUD (đã nhận)
Hình Thành Phúc (USA)	1,000 USD
Thầy Khải & Cô Tuyết	200 AUD (đã nhận)
Huỳnh Thanh Tùng	200 AUD
Tăng Đức Sơn	200 AUD
Trần Hàng Nguon	200 AUD (đã nhận)
Nguyễn Phú Kiệt	200 AUD (đã nhận)
Phan Thu Mai & Khanh	200 AUD
Phan Thị Mỹ Vân	200 AUD (đã nhận)
Huỳnh Bá Tươi	50 AUD
Chị Dung	50 AUD (đã nhận)
Long Trinh	50 AUD
Yến Lộc	200 AUD
Một chs Toronto (CAN)	50 CAD (đã nhận)
Trần Cẩm Tú (USA)	150 AUD
Hà Hữu Dũng (Germany)	200 AUD (đã nhận)
Dương Thị Bạch Cúc	100 AUD (đã nhận)
Trần Thanh Liêm	100 AUD (đã nhận)
Trịnh Sơn Lương (USA)	200 USD
Happy Nails (USA)	1000 USD
Nguyễn Văn Minh (CD Video Manufacturing Inc.) (USA)	1000 USD
Cô Đình Thị Hồng Nguyệt (CAN)	100 USD (đã nhận)
Đặng Ngọc Thanh (USA)	200 USD (đã nhận)
Vương Ngọc Phụng (CAN)	20 USD (đã nhận)
Nguyễn Hồng Liêng & Thủy	200 AUD
Tô Thị Hồng Việt (USA)	100 USD (đã nhận)
Quan Đò (USA)	40 USD (đã nhận)
Gia đình Tân Kim Sơn	1000 AUD (đã nhận)
Lâm Quốc Thanh (Bánh Mì Ba Lẹ) (USA)	1000 USD
Điều Tuấn Kiệt	1000 AUD (đã nhận)
Thầy cô Nguyễn Văn Hà	200 AUD (đã nhận)
Thầy Trúc & Cô Tường Vi	200 AUD (đã nhận)
Thầy cô Trịnh Quới Nhơn	200 AUD (đã nhận)
Huỳnh Văn Quang (KG Bakery) (USA)	1000 USD
Thái Thị Bạch Yến	100 AUD (đã nhận)
Trần Ngọc Điệp	100 AUD (đã nhận)
Cô Nguyễn Thị Bạch Huệ (Sanjose, USA)	250 AUD (đã nhận)
Thầy Trần Thanh Hân	100 AUD (đã nhận)
Trần Văn Thông	100 AUD (đã nhận)
Đỗ Hữu Lộc & Thu Cúc (LA, USA)	200 USD (đã nhận)
Lý Ngọc Hiệp	100 AUD (đã nhận)
Gia đình Diễm Trang	200 AUD (đã nhận)
Khanh & Trần	100 AUD
Lưu Ái Lý	200 AUD (đã nhận)
Thầy Nguyễn Chí Cường (CAN)	200 CAD (đã nhận)
Thầy Nguyễn Văn Duyệt (CAN)	200 CAD (đã nhận)
Ngô Quang Võ (CAN)	200 CAD (đã nhận)
Lý Tân Thu + Diệu (CAN)	200 CAD (đã nhận)
Tùng + Kim Ánh (CAN)	100 CAD (đã nhận)
Huỳnh Văn Một (CAN)	200 CAD (đã nhận)
Nguyễn Văn Thanh	100 AUD (đã nhận)
Bác sĩ Bạch Tấn Phát	500 AUD
Hà Thanh Quang	100 AUD (đã nhận)
Lê Quan Liêm & Vương Thị Kim Vân (Vương Thừa Thế)	1000 AUD (đã nhận)

Trần Thị Lý	100 AUD (đã nhận)
Anh chị Ngón & Huệ	50 AUD (đã nhận)
Phù Sĩ Sơn & Thu Năm	200 AUD (đã nhận)
Đặng Ngọc Thúy Nga (USA)	200 USD (đã nhận)
Nguyễn Thị Hoàng Thu	50 AUD (đã nhận)
Nguyễn Thiên Tâm (USA)	100 USD
Tạ Thị Xuân Lệ	50 AUD (đã nhận)
Đào Minh Quang	100 USD (đã nhận)
Nguyễn Phú Sang	200 AUD (đã nhận)
Trần Thanh Minh	50 AUD (đã nhận)
Lê Thị Kiêm Lang	50 AUD (đã nhận)
Lý Văn Tôn	100 AUD (đã nhận)
Cô Ngô Thị Bửu Thời	100 AUD (đã nhận)
Huỳnh Thế Nga	200 AUD (đã nhận)
Thầy Huỳnh Tiên	200 AUD (đã nhận)
Trần thị Kim Chi & Dung	100 AUD (đã nhận)
Lý thị Mỹ Loan	50 AUD (đã nhận)
Đoàn Hữu Đoàn	200 AUD (đã nhận)
Vương Cẩm	100 AUD (đã nhận)
Nguyễn Long Tuyền & Hạnh	50 AUD (đã nhận)
Phan Bá Khương + Ngọc	100 AUD (đã nhận)
Lê Thị Bích Đào	100 AUD (đã nhận)
Phan Thị Ngọc Ánh	50 AUD (đã nhận)
Lê Thị Tươi	50 AUD (đã nhận)
Nguyễn Thành Triều & Châu	100 AUD (đã nhận)
Huỳnh Thanh Quân	500 AUD (đã nhận)
Thầy cô Trương Tấn Vĩnh	100 AUD (đã nhận)
Phù thị Kiêm Anh	100 USD (đã nhận)
Nguyễn Phú Kiệt	100 AUD (đã nhận - lần 2)
Thầy cô Danh Đức	500 AUD (đã nhận)
Thái thị Bạch Mai	100 AUD (đã nhận)
Nguyễn Thanh Khiết	100 AUD (đã nhận)
Hứa Tường Quý	100 AUD (đã nhận)
Trần Túy Vân	100 AUD (đã nhận)
Huỳnh thị Kim Phượng	50 AUD (đã nhận)
Thầy Trần Quang Đại	50 AUD (đã nhận)
Cô Thầy Lưu Kim Yến	500 AUD (đã nhận)
anh chị Mỹ	50 AUD (đã nhận)
Nguyễn Loan Phượng	50 AUD (đã nhận)
Trần Ngọc Giang (Ken)	100 AUD (đã nhận)
Trần Hàng Nguon	300 AUD (đã nhận - lần 2)
anh chị Chư & Liêng	50 AUD (đã nhận)
Một vị ân danh Âu châu	149.26 AUD (đã nhận)
Một vị ân danh Melbourne	400 AUD (đã nhận)
Thầy cô Nguyễn Văn Vinh	200 AUD
Tăng Phước Tựu & Ngụy Qua Duôn (Quảng Thuận An RG)	1000 AUD (đã nhận)
Nguyễn Phú Sang	300 AUD (lần 2)
Dương thị Thanh Đào	150 AUD (đã nhận)
Lâm Trọng Nghĩa	100 AUD (đã nhận)

Quý vị nào muốn ủng hộ, xin vui lòng gửi tiền vào trương mục (account) sau đây:
 Tên trương mục: **KienGiang Alumni Association Inc.**
 Tên ngân hàng: **CBA (Commonwealth Bank of Australia)**
 Số chi nhánh ngân hàng (BSB no.): **062421**
 Tên chi nhánh ngân hàng: **Westfield Centre - Hurstville NSW 2220**
 Số trương mục: **10169511**
 Swift Code: **CTBAAU2S** (ở ngoài nước Úc)
 Xin quý vị lưu ý là **KienGiang** viết dính liền với nhau và không có dấu.

Điện Thoại Nhóm Tổ Chức Hội Ngộ:

Trần Văn Thông Mob: 0402 588 173

Phan Bá Khương Ph: (02) 97236062 Mob: 0422 362 761

Trần Hàng Nguon: Ph: (03) 93113259 Mob: 0418 549 892

Trần Thanh Liêm: Ph: (02) 96451282 Mob: 0411 460 790

Mọi liên lạc, xin thư về :

**Hội Ngộ Thầy Trò Liên Trường Kiên Giang,
PO Box 109, Bankstown NSW 2200 Australia.**

**Email: hoingokg07@yahoo.com.au
Web: http://www.geocities.com/hoingokg07/**